

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 76.-77. sz.
2011. JÚLIUS-AUGUSZTUS
(LXXXII. évf. 15.882-83. sz.)

A déli harangszó története

A déli harangszó keletkezése kötődik az 555 évvel ezelőtti nándorfehérvári diadalhoz, amelyben oroszlánrészt vállalt Hunyadi János (+1456) és Kapisztrán Szent János (+1456).

A hatvanötzres magyar sereg 1456. július 22-én legyőzte a tízszeres túlerőben lévő II. Mehmed szultán seregét. Ez a diadal nemcsak a magyar történelem ragyogó eseménye volt, hanem az európai kereszténység győzelme is a pogány török felett. Európa pedig - amely ennek a győzelemnek köszönheti, hogy 65 éven keresztül útját állta az iszlám térhódításának - meg sem említi Alkotmányában a kereszténységet. Ugyanakkor az is szomorú, hogy ennek a fényes győzelemnek a napja nem nemzeti ünnep minden magyar számára.

Hogyan keletkezett a déli harangszó? III. Callixtus pápa, felismerve a nagy veszélyt, végső kétségbeesésében égi segítségért fohászolva adta ki 1456. június 29-én - három héttel a nándorfehérvári csata előtt - *Bulla orationum* (Imabulla) kezdetű rendeletét, amelyben elrendelte, hogy a kereszténység valamennyi templomában a szokásos reggeli és esti harangszó között „*déltájban*” háromszor kongassák meg a harangokat: „*Jel adassék minden hívőnek, hogy imáikkal segítsék azokat, akik a török ellen harcolnak*”. A déli harangszó tehát - ekkor még - nem a diadalt, hanem a végveszélyt, a keresztieszme végső csődjét hirdette.

A július 22-i győzelem híre augusztus 6-án ért Rómába, és a pápa elrendelte, hogy Urunk színeváltozásának napja ünnep legyen és mindig augusztus 6-án tartsa az Egyház. Így íródott be a történelembe, hogy a déli harangszó az egész keresztény világban hirdesse a nándorfehérvári hősök diadálát. Értük, róluk, az ő emlékéért szólnak a déli harangok világszerte, s talán egy kicsit miértünk is, kései utódokért. Hogy legyen erőnk, hitünk, bátorságunk példamutatósukra gondolni, hogy méltóak lehessünk hozzájuk, akik a túlerővel, a reménytelenséggel szemben is győzni tudtak.

Isten csodájára kiállta az ostromot Nándorfehérvár, amelyet bűnös módon elfelejtettek megerősíteni 1453-ban, Bizánc eleste után, pedig biztosan lehetett tudni, hogy Magyarország következik az iszlám térhódításában. Többet aggódott Magyarországért a katalán származású pápa, mint a magyar király „hű nemeseinek” nagyobbik fele. Életét adta a magyar függetlenségért sok ezer hazafi, akiknek örökségét rögvest szét akarták hordani azok, akik gyáván sunnyogtak a csata előtt és alatt.

Nincs új a nap alatt. Tanuljunk ebből, és múltunkból. **Ha megismerjük múltunkat, akkor megértjük jelenünket, és remélhetőleg lesz jövőnk is!**

(bb)

Augusztus 20, államalapító első királyunk, Szent István emlékére

Régi himnusz
Szent István királyról

Szent István király, Istennek szolgálja Magyarországnak hű oltalmazója Bálványozásnak erős megrontója Krisztus kedviből.

Ő védte, óvta meg a magyar nemzetet Pogány életből hozza jó életet Krisztus útjára inte mindeneket Eltévelyedtetek.

Bölcs tanítókat, igaz prófétákat Emellé szerze jámbor tudósokat Hogy megőriznék az igaz juhokat Igaz hitükben.

Méltó, hogy áldja, tisztelje Magyarország Innepe napját ülje egész ország Dicséreteket kívánja igazság, Hogy neki mondjunk.

Szent István a pécsi Zsolnay Múzeumban

Tompa Mihály:

Őszi tájnak

Őszi tájnak hervadása!
Őszi napfény ragyogása!
Hervadásból, fényből támad
Lelkemen e kedves bánat.

Omlik a lomb, hallgat a dal,
Visszatérek gondolattal
A tavaszra,... ah de annál
Betegebbnek tetszik a táj!

Ez a rét volt olyan ékes?
Ez a határ olyan népes?
Ez a halom, völgy és tájék...
Mintha a sírkertben járnék!

Lemegy a nap nemsokára...
Haldoklásnak szent országa!
Olyan édes forró vággyal
Ölel téged lelkem által!

Az elmúlás bája rajtad,
Lelkemen vesz mély hatalmat:
S bár meghalni kéne véled,
Mégis, mégis szeretnék!

Néma a táj, arca sápadt,
Rá derengő napfény árad:
Ah, mi vonzó szép halál van
E mosolygó hervadásban!

Édes terhed, édes álom!
Szinte érzem szempillámon:
Hogy lehajtsam, szinte vonja
Fejem' a fák hulló lombja.

A fák lombja csendesen hull...!
Nem küzdéstül, fájdalomtul:
Itt a végharc ösmeretlen:
Lehet-e meghalni szebben...?!

(1852)

- 1956. július
a Magyar Házban
(Centro Húngaro):
Hivatalos sajtókonferencia az argentinai sajtó részére az 1456. július 22-i nándorfehérvári győzelem emlékéért idéző Déli Harangszó 500. évfordulóján.
b.-j.: dr. Oláh György,
Nt. Hefty László,
dr. Simon László,
P. Domonkos László
(Fotó HKK archívum)

A téli szünet küszöbén:

Bárány Béla:

Küldetésünk tanulsága: **Ha egy feladatra valóban Isten jelöl ki bennünket, akkor megadja a hozzá megfelelő képességeket is; amikor azonban csak emberi elhatározásból teszünk valamit, gyakran nem kapunk hozzá segítséget fentről.**

Nem jó, ha nincs semmi tennivalónk, mert a henyélés minden szenvedély kezdete. Ami azt jelenti, hogy a semmittevő lustaság a rendezetlen élet nagyszerű termőtalaja. Megfordítva: egy teleírt határidőnapló még nem biztosítja a tartalmas életet. Sőt, valami nincs rendjén azzal, aki állandóan úton van, ha határidőről határidőre úzi, hajtja magát, és képtelen szünetet, kikapcsolódást megengedni magának.

Aki sohasem képes a pihenésre, az idővel kibírhatatlan alakká válik. A mindig fáradt ember nem lehet kedves. A jóság-

hoz és a kedvességhez pihenés is kell.

Az elvonulás, a pihenés alatt nem a semmittevő lustálkodást kell értenünk, hanem azt, amit a latin ezzel a szóval fejez ki: **recreatio = újjáteremtés.**

Az igazi pihenés a megkopott szív újjászületése, az unalomba süppedt lélek megújulása, a szokásaiba belehalt ember feltámadása.

Az igazi pihenéshez **időnként meg kell állnunk**, hogy legyen erőnk a továbbhaladásra. Ahogy a zenében szükséges a szünet, úgy kell nekünk a zajos, lármás, feladatokkal zsúfolt világban a kikapcsolódás, az újdonság varázsa. A folytonos menetelésnek testet-lelket romboló hatása van.

Időnként meg kell állni ahhoz, hogy emberek maradhassunk.

A magány és a benne megtalált csend a pihenés igazi hazája. Zajos, lármás világunkban elsősorban erre lenne szük-

CSÜGGEDÉS KOR

ségünk. Nemcsak fülünknek, idegeinknek árt a nagy zaj, hanem lelki világunknak is. A nagy szőinfláció közepette jegyezte meg neves írónk, *Kodolányi János* (1899-1969): „**Minél olcsóbbak a szavak, annál drágább a hallgatás.**”

Abbahagyni a rohanást, félretenni a gondokat, aggodalmakat, a sokféle tevést-menést. Megnyugtatni a fáradt testet, kikapcsolni a túlfeszített gondolkodást. Csendben lenni a szó mélyebb értelmében: rendbe rakni mindent észben-szívben, s leginkább odabenn, a lélekben.

Vegyük észre azokat a „holt időket”, amelyeket sokszor elfelejtünk kihasználni: a sorbaállás idejét, a közlekedési eszközökre való várakozás idejét, az orvosi rendelőben vagy a kórházban eltöltött időt, és lelkileg pihenjünk meg, emeljük fel lelkünket Istenhez, hogy felüdítsen minket!

(bb 24.7.06)

A TARTALOMBÓL:

Olvasólevelek	2.o.
Hősök Napja Chacaritán ... 2.o. és SP II	
Vietnam, magyar szemmel	3.o.
Brazíliai magyar élet	4.o.
<i>Kovács Attila</i> Sportrovata	4.o.
<i>Barkuti J.</i> : Magyarországi helyzet ...	5.o.
<i>Saáry Éva</i> : Hazai tapasztalatok	6.o.
<i>Bartusz Réka</i> : Népszámlálás	6.o.
Trianoni megemlékezés 1.	6.o.
Az Internet érája	7.o.
Hungária szakosztályok	8.o.
Mit Hallott az AMH?	8.o.
<i>Bonczos Zsuzsa</i> : Mi Történt	9.o.
Trianoni megemlékezés 2.	HUFI I.
Néptánc, népzene	HUFI II.
Cserkészlet a nagyvilágban	HUFI III.
A magyar szolidaritás tüze	HUFI III.
Eeszmecseeree	HUFI IV.
A keresztretjvény története	HUFI IV.
Mercado inmobiliario húngaro	SP I
Más sobre la Constitución	SP II
CUMPLEAÑOS	SP II
Nos escriben	SP III
CALENDARIO de actividades	SP IV

Az Olvasó írja...

Kedves Testvéreink, Barátaink!

A tőlünk alig 70 km-re 2240 m magasba emelkedő Puyehue tűzhányó (Cordon Caulle) a chilei Osorno fölött fekszik. Utoljára 1960-ban volt egy nagy kitörése, amikor ez egy 9,5 Richter fok erősségű földrengéssel járt (Valdiviai földrengés). A vulkán kitörése akkor több hétig tartott.

A természet az úr

Ahogy neve szól: valóban „hányja magából” a tüzet...

Most június 3-án újból aktívvá vált, óriási kráteréből szűnni nem akaró hamumennyiségeket és köveket köp ki.

hamufelhő

A képek kis ízelítőt adnak abból, milyen most az itteni élet, hogy milyen az, amikor egy tűzhányó megharagszik, kitör és az egész környéket (Bariloche, Villa La Angostura, San Martín de los Andes) teleszórja sűrű, szürke hamujával.

A szél a braziliai határig elvitte a hamut

Mi is kapunk belőle eleget. Az élet folyik csendesen, légszűrővel és speciális szemüvegekkel járunk amikor „hamuzik”. Minden reccs még a házban is. Nem lehet eleget takarítani.

A közelebb fekvő helységeken vastag hamuréteg fed mindent

Sok szeretettel
Besenyi Karcsi és Zsuzsi, Bariloche

Kedves Trixi!
Hát hogyan tartanék igényt az újságra, hisz itt, a távolban, messze a magyar kolóniától, ez az egyetlen eszköz, amely megtartja bennem a magyarságot. Egyedül élek és nem sok alkalmam van magyarul

beszélni, így legalább hangosan felolvasom magamnak az újságot - és így magyar hangulatot idézek elő...
Üdvözlettel

Kovács András, Córdoba

Kedves Zsuzsó!
Rendkívül megörültem Romhányi József „Zsamármesé”-jének a júniusi kiadásban. Sok szomorú, leverő, panaszkodó siralmassággal díszített ábránd közül - amihez sajnos a szóródásban élő magyarok túlságosan és betegesen hozzászoktunk - kibontakoznak mégis friss virágok: *a magyar nyelvünk és kultúránk valódi gyöngyei*. Ilyesmivel építhetünk, panaszkodással nem.

A magyar nyelv a kincsünk, a kultúránk összetartó ereje és a legértékesebb hagyománya. Elkerülhetetlen említeni, hogy a saját etimórtalom (=saját szógyök, tehát nem „honosított” idegen kifejezés) a német nyelvénél 16%, az angolnál 19%, a franciánál 18%, a spanyolnál 15%, a magyarnál pedig 63%.

Romhányi az AMH-ban közzétett műve a magyar etimók ünnepi díszfelvonulása, sziporkázó, ragyogó vidámsággal játszik a betűkkel, a tartalmakkal és a magyar etimókkal, mint ahogy Liszt és Chopin játszottak a billentyűkkel! A szépség sokféle formát képes ölteni.

Lajtavárné Benedek Zsuzsi rovatát különösen üdvözölöm, mert a legnemesebb képzőszerszámunkat, a nyelvünket, szeretettel és gondossággal ápolja. Öszinte köszönetem mindnyájunk nevében. A Magyar Hírlap hívatása a szétszórt magyarok összetartó ereje. Ez rendkívül fontos és értékes. A magyar kultúra ápolására törekvő és önfeláldozóan munkálkodó egyéneknek ezért az ajándékért mindnyájunk megérdemelt hálája jár.

Szívből köszönjük.

Follmann Jenci, São Paulo

Kedves Trixi!
Büszkék lehetnek a magyar tudósokra, az összetartó, segítőkész közösségekre és a Magyarországon tanuló lányaitokra: *Luncsira*, Paulára, Stefire és Terézre, akik csakis töletek tanultak meg magyarul olyan szinten, hogy a Balassiban a magyar nyelvtudásuk alapján a haladó csoportra érdemsek. Példa lehetne minden Magyarországon élő fiatalnak is a hazaszeretetük, lelkesedésük, pozitív szemléletük, vidámságuk... Öröm velük minden együtt töltött perc.

Itt is szeretnénk megköszönni a Fóthy családnak és a többiek hozzátartozóinak a kedves vendéglátást, a programokat és mindazt a sok szépet, amit tőlük kaptunk. Ezt csak érezni lehet, szavakba önteni aligha. Kerekes Miki önzetlen segítsége, tökéletes szervezése nélkül nem jutottunk volna az Iguazú vízéhez, ami másféle csodálatos élménnyel gazdagított. Neki is köszönjük. Magunkkal visszük a Hungária légkörét és hangulatát.

Szeretettel
Matóczáné Hart Zsóka és Hugyikné Erzsike, Magyarország

Drága Zsuzsó!
Az újság egyben komoly horderejű és szívet melegítő. Tér és időn túl összeköt minket. Ahányszor meghozza a postás, jobban otthon vagyok a világban.

Köszönettel és szeretettel,
Dömötör Éva, Washington

Hősök Napi megemlékezés

A Hősök Fala, koszorúzás után Fotó Jakab

A hősök napját 2001 óta ünneplik Magyarországon. Argentínában az ünnepélyt hagyományosan minden év májusának utolsó vasárnapján tartjuk a mindenkori hőseink és mártírjaink emlékére. Az idén az esemény május 29-re esett, és meglepően kedvező, enyhe időjárásban a szokott módon zajlott le az AMISZ rendezésében a chacaritai Német temetőben elhelyezett, 55 évvel ezelőtt fölavatott magyar Hősök Fala előtt.

Bevonultak a küldöttségek: a Szent László Iskola növendékei és a cserkészcsapatok kirendeltjei, zászlóikkal. **Benedekné Micsinay Mária** bekonferálta az egymást követő mozzanatokot, kezdve az argentin Himnusz éneklésével. Utána a **Szent László iskola** 4. év növendékei sietős spanyol nyelven adtak elő az ünnepre vonatkozatható részleteket a haza, hősiesség és az ideálokért való küzdelem gondolatairól.

A spanyolnyelvű megemlékezést **Lajtaváry Zsuzsannától** hallottuk (*a szöveget l. SP 2.o.*). Megható volt tapasztalni egy fiatalnak tudatos szerepvállalását a hagyományok továbbvitelében: egy olyan fiatal részéről hangzottak el a szépen tagolt, szabatos szavak, aki éveken át cserkészként részt vett e tiszteletadási ünnepélyeken, és ilyen értelemben szólította meg kortársait.

A magyar szabadságköltő, Petőfi Sándor nem hiányozhatott az emlékezés órájában. A harmadgenerációs **Arcagni Inés** és **Makkos Viki** a Zrínyi Ifjúsági Kör nevében szavalták el az alkalomra alkalmas *A kutyák dala* és *A farkasok dala* című verseket.

Ezek után következett a díszbeszéd, amelyet az anyaországot képviselő **Dr. Barcsi Gyula** 1. tanácsos közvetített átérzett szavakkal (*a teljes szöveg a szomszédos hasámban*).

Az Egyházak nevében **Nt. Gabriel Miraz** spanyol nyelven imádkozott. Ezt követően történt a koszorú elhelyezése, sorrendben: **Szabó Éva** elnök és **Zöldi Márton** alelnök az AMISZ, **Dr. Barcsi Gyula** Magyarország külképviselete, **v. Feren-czy Lóránt** és **v. Vattay Miklós** a Vitézi Rend, valamint **Federico Schmid** elnök, **Rudolf Hepe** alelnök, **Siegfried Wolfsteller** titkár és **Joaquín Hildebrandt** vezetőségi tag a FAAG (Argentínai Német Szervezetek Szövetsége) részéről az egész argentinai német közösség nevében kimért lépésekkel, ünnepélyesen helyezték el koszorúikat. Mint minden évben, a magyar-német barátság jegyében a német emlékműnél is koszorút helyeztek el: az idén **Szabó Éva** AMISZ elnök és **v. Vattay Miklós** Vitézi Rend törzskapitány.

Az ünnepély a székely és a magyar Himnusz éneklésével és a küldöttségek zászlóikkal való kivonulásával méltón fejeződött be. A jelenlévőkben megint egyszer megerősödhetett a nemzeti együvé tartozás és identitás-tudat érzése.

Megemléltendő, hogy laptársunk, az **Argentínisches Tageblatt** június 11-i heti számában igen szép beszámolórt közölt az eseményről **Rudolf Hepe** barátunk tollából. Köszönet érte!

(HKZS)

b.-j.: Jakab Nándor, Federico Schmid, Joaquín Hildebrandt, Rudolf Hepe, Dr. Barcsi Gyula, Szabó Éva, Vattay Miklós, Siegfried Wolfsteller és Feren-czy Lóránt

Dr. Barcsi Gyula ünnepi beszéde a Hősök Falánál

Kedves Magyar Barátaim!
Kedves Argentin Barátaim!
Kedves Német Barátaim!

Megható érzés és nagy öröm számomra, hogy itt lehetek ezen a szép ünnepségen és ebben a környezetben, amelyet magyar hőseink emlékét őrző táblák ékesítenek. Megható élmény látni és hallani a Szent László Iskola diákjainak és a Magyar Cserkészcsapat tagjainak megemlékezését, szavatait, beszédeit hőseink tiszteletére, és jól esik látni, hogy a magyar kolónia, argentin hozzátartozóik ilyen szép számmal, s mint tudjuk immár hat évtizede töretlenül részt vesznek ezen az ünnepségen.

Hálás dolog Argentínában magyar hősökre emlékezni, mert Magyarországnak és Argentínának is számtalan bátor, odaadó nemzeti hőse született a történelem folyamán. Azért is hálás az emlékezés, mert a két nemzetnek közös hősei is vannak. Végül pedig, - és ezzel kezdeném - Magyarországnak olyan egyetemes hősei, történelmi személyiségei voltak, akik a kereszténység kezdete, az európai kulturális hagyomány és lelki közösség révén az egész világon ismertté váltak.

Gondoljunk mindenképp a Magyar Állam és a magyar kereszténység megalapítójára, István királyra, akit a Katolikus Egyház szentté avatott. Ugyanígy büszkék lehetünk Szent László királyra. Ugyancsak kegyelettel emlékezünk a tatárok ellen harcoló Béla királyra és a törökökkel hadakozó uralkodóinkra, nem utolsósorban a Hunyadiakra. Ne feledjük el Nándorfehérvárt. Magyarország, a magyar hősök évszázadokon keresztül védelmezték az európai kereszténységet a barbárok ellen és a török iszlámhódítással szemben.

A XIX. század történelmi eseményei Magyarországot és Argentínát is hasonló romantikus ideálok felé irányították. Argentínában 1810-ben kiáltották ki a függetlenséget, amit áldozatos harc követett a spanyol hódítókkal szemben. Magyarországon reformkorszak kezdődött, ami az 1848-49-es forradalomhoz és szabadságharchoz vezetett az osztrák uralom ellen. San Martín tábornok és számtalan más argentin hős ugyanazokért az eszmékért harcolt, mint Petőfi, Kossuth és az aradi vértanúk. De a magyar-argentin szabadsághárvány leginkább közös hőseink példájából tudjuk érzékelni. Büszkék vagyunk Czetz János és Asbóth Sándor tábornokra, akiknek itteni emléktáblája külön magasztossá teszi tisztelgésünket.

A XX. század tragikus történéseit hozott Európába és az egész világra. Az I. Világháború, majd a II. Világháború a balsikerű politika miatt számos hős életét követelte Magyarországon és más nemzetek körében is. Hazánknak különös drámai, tragikus sorsot kellett elszenvednie az 1956-os forradalom és szabadságharc idején, amelyet szovjet tankok tiportak el.

Kedves Honfitársaim!
Ne gondoljuk azonban, hogy a sok áldozat, a hősiesség hiába valók voltak. Legyünk büszkék arra, hogy 1989-ben Magyarország újra képviselői demokráciává lett, és ismét elfoglalta méltó helyét az európai demokratikus nemzetek körében. Ma az Európai Unió tagjaként korábban ellenséges országok is közös célokért küzdenek. Magyarország az Európai Unió részéként kapcsolatai elmélyítésén munkálkodik Argentínával is. Ez a biztató jövő!

Mező György (USA):

Vietnam, magyar szemmel

(Képanyag a szerzőé)

Ritka alkalom adódott: egy kanadai, jobbra nyugalmazott vezető emberekből álló csoporttal ellátogattunk Vietnamba, a mai Ázsia egyik rohamosan fejlődő országába. Visszatekintve a XX. századra, magyar szemmel sok párhuzamot láthatunk Vietnam és Magyarország között, különösen a szovjet befolyás és a szovjetrendszer maradványai kapcsán.

Mint tudjuk, Vietnam nyíltan kommunista ország, a párt vezetősége dönt mindenről és elsősorban ők és családjaik élvezik a mai konjunktúra előnyeit. Szomorú tény, hogy Vietnamban ázsiai módon és ázsiai nagyságrendben hajtották végre a Kremlin által sugalmazott rendeleteket, az „osztályidegenek”, a dél-vietnami katonák családjai és a kínai kisebbség felszámolásának folyamatát.

A szovjetrendszer maradványait már a vízum bonyodalmas megszerzésénél észlelhetjük. Először kérték az eredeti útlevelet, de aztán megengedték, hogy fénymásolatot adjunk útleveleinkről. Hetekig tartott. Még lassúbb, mint a kínai vízum beszerzése.

Hanoi repülőtere felújított, modern; gépünk kódos, alacsony felhős időben nyilván modern műszerek (ILS) segítségével szállt le. A mogorva, vöröscsillagos, tányérsapkás katonák semmi kétséget nem hagynak afelől, hogy milyen országba kerültünk. Alaposan, sokáig vizsgálják iratainkat aztán szóltanul intenek, hogy mehetünk. Kint is ilyen dermedt helyzetet vártunk - de meglepődünk.

A repülőtérrel Hanoi külvárosáig az út kb. 25 km. Modern, négy-sávos, padkás út vezet Hanoi-ba, amit a lakosság kinevezett nyolcsávos útnak, beleértve azt a rengeteg motorost, kerékpárt, gyalogost és útszéli árúst, akik az élelmiszertől kezdve a háztartási holmikokon keresztül alkatrészeket és építőanyagot árulnak valószínűleg feketén, kihasználva a fellazult maszekgazdasági helyzetet. Mindenki nyüzsgő, mozog, ténykedik, bütyköl és épít - mintha attól félnének, hogy mindez egyhamar megszűnhet. Később majd minden helyen azt látjuk, hogy a 80 milliós (!) lakosság épkezéskor régebben dolgozik, hogy behozza az elmúlt század alatt elszenvedett személyi és anyagi veszteséget. Csak politizálni tilos.

Hanoi: Ho Si Minh mauzóleuma

Hanoi-ban minden látogató csoportnak kötelező, hogy fél km-es sorban állva megnézzék a szovjet stílusú mauzóleumot, amit Ho Si Minh végrendeletében ugyan nem akart, de halála után Lenin sírját utánóztatva az akkori vezetők hűségesen lemásolták a moszkvai példát. Ho mai napig népszerű, szerényen élt a volt francia kormányzó palotája melletti szolgálati épületben, majd élete utolsó öt évét a palota kertjében épített, kisméretű hagyományos faházban töltötte, amely mellé azonban építettek egy bombabiztos pincét. Dolgozó szobájában asztala felett réznyomatú Marx és Lenin kép, amely bizonyítja, melyik utat követte. Csodálkozunk, hogy Sztálin képe hiányzik, hiszen neki köszönhette Ho az 1954-es Dien Bien Phu-i győzelmet, amely megalapozta Vietnamban a későbbi teljes kommunista hegemoniát.

A hivatalból kötelező látogatások után bemutatták Hanoi maszek részét, ahol

Hanoi maszek negyedében

tombol a magánvállalkozás és kereskedelem. A felújított Metropole hotel mögötti utcákban, kis turistaszállók között nyüzsgő az új üzleti élet. Motorosok tömege a kis utcák közt háromkerékű biciklivel, a cycloval viszik körbe a turistákat. Úgy, mint az országúton, itt is minden kapható, a járdán sütik az ebédet kis öntöttvas tűzhelyen, minden engedély nélkül. A vendéget kis plasztik székre ültetik. A kis tűzhelyet, a székeket hamar felkapkodják, amikor jön az ellenőrző razzia.

Hanoi után megnéztük **Ha Long öblöt**. Valóban nagyon szép, és érdemes eltölteni két napot egy tipikus helyi bárkán. A háromórás busztúra alatt számtalan új és modern gyárat, ipartelepét láttunk, mint pl. a Samsung vállalat 400 m-es telefon összeszerelő csarnokát. Ez a mai fellendülés alapja.

Halászfalu a vízen a Ha Long öbölben

Rideg Hanoi után kellemes nyári idő fogadott **Saigonban**. Saigont írok, mert a helyi idegenvezető rögtön tisztázta, hogy a nagyvárost, metropolist Ho Si Minh városnak, a belvárost Saigonnak hívja a lakosság. Márpedig mi a belvárost látogatjuk. Szinte hihetetlen, hogy ebben a városban alig látni az északi Hanoi-ban már megszokott rengeteg vörös plakátot, amely élteti, dicséri a pártot. A város teljesen modern benyomást kelt, nem lógnak az utcán a villanydrótok, mint Hanoi-ban. Óriási a motoros forgalom, de fegyelmetten, vigyázva vezetnek kb. 20 km-es sebességgel.

Tömeges forgalom Saigonban

Az első nap viszont (valószínűleg előírt program szerint) kivisznek a várostól északra elterülő, folyómenti **Cu Chi** körzetbe, ahol a partizánok a hatvanas években egy kb. 200 km hosszú alagúthálózatot ásattak ki éjjelente a rizsföldeket művelő munkásokkal. Itt éltek, itt rejtették el egy egész hadsereget. Ma modern kis kertek házakat látni mindenütt, fiatal családokkal, gyermekeik mosolyogva integetnek a turistáknak.

A templomok nyitva vannak. Az 1877-ben épített Notre-Dame katedrális előtt ott áll a Rómá-

Az 1877-ben épült Notre-Dame

ból 1926-ban hozott gránit Mária szobor ezzel a felírással: REGINA PACIS ORA PRO NOBIS XVII-II-MCMLIX. Vietnam 85%-ban buddhista, 5%-ban katolikus, 1%-ban protestáns. Megnéztük a Cao Dai szekta cífra templomát és még díszesebb déli szertartását. Ez a XX. században keletkezett szekta a lakosság kb. 3%-a, tanaik az Egy Isten, a szeretet, igazság és igazságosság, tisztelik Victor Hugo francia író, a modern Kína megalapítóját Szun Jat-szent és a XVI. században élt vietnami költőt és filozófust, Nguyễn Binh Khiémet.

Másnap bemutatják a volt dél-vietnami elnöki, 1966-ban épített palotát, amelynek kertjében ott van az a szovjet gyártmányú, T54-es típusú tank, amely elsőnek törte be a palota kapuját 1975-ben. A

Szovjet gyártmányú tankok az elnöki palota kertjében

szépen tartott, ma fogadásokra használt elegáns termék mellett nagyon érdekesek az első emeleti fényképtárlat és a pincében őrzött kommunikációs technológia szürkére festett gépei, valamint a bombabiztos pince. Az eredeti palotát 1962-ben lebombázta egy, az északiakhoz átállt dél-vietnami pilóta, aki ma a vietnami légitársaság elnökhelyettese.

A vietnamiak büszkéek múltjukra. Talán büszkébbek, mint mi, Trianon verte magyarok. Következett Vietnam ezeréves múltját büszkén igazoló múzeumi látogatás: hogyan függetlenítték magukat Kínától a 950-es években, hogyan verték vissza a mongol hadakat 1288-ban és hogy kebelezték be a dél-vietnami Cham királyságot 1470-ben. A Múzeumban nem említik, hogy latin betűs, portugál és francia ékezetű írásrendszerüket egy francia szerzetesnek köszönhetik 1651-ből.

Végig sétáltunk a Saigon központi vásárcsarnokból a hotelig a széles, fákkal övezett Le Loi utcán a luxusüzletek mellett bódékkal, ahol az egyik kapu előtt a járdán valaki egy V8-as autómotoron szerelt. De a mozgáslehetőség mindenütt látható.

A Le Loi utca luxusüzletei mellett is lehet maszekolni...

Saigon után a Mekong folyó **My Tho** kikötőjében folyamhajóra szálltunk, amely felvitt **Kambodzsába**. A Mekong deltája igen nagy, termékeny területet foglal el. Vize kissé sárgásbarna, mert itt már sok

hordalékot visz magával. Szép a Mekong, érdemes megnézni, a békés folyó különleges madárvilágával és a primitív hajókkal bütykölő halászokkal jó hangulatot sugároz, az egész környék nyugodt és csendes. Pedig problémájuk van bőven.

A méltóságteljes Mekong folyó

Indokínában majd 30 millió ember él ebből a folyóból, és vezetőik aggódnak, hogy vajon a víz állása eléri-e újból a régi szintjét, mivel ma bizony a kínaiak gátak mögött duzzasztják a folyó vízálománya nagy részét. Majd 5 métert esett a folyó szintje, s így a folyó északi része hajózáhatatlanná vált, a lecsökkent halászati és megélhetési lehetőségekről nem is beszélve. Persze erről a világot sem tud. A kínaiak azt tesznek, amit akarnak, nincs erő, ami megakadályozná azt a sok kárt, amit gátjaikkal okoznak a folyamamenti indokínai államoknak.

A Mekong nagy folyami harcok színhelye volt, itt működtek az amerikai Swift hajók. Feladatuk az volt, hogy leállítsák a fegyvercsempészt az öbölben halászhajónak álcázott anyahajókról. Amikor az ember elnézi, hogy hány mellékágot és kiscsatornát kellett ellenőrizniük, akkor hamar rájön arra, hogy ez a feladat akkoriban nem volt teljesíthető. A partizánok majd minden evező, piacra igyekeztek zöldséges hajót erőszakkal kényszerítettek arra, hogy az áru alatt vigyenek egy pár fegyvert.

Irány a Cai Be falu a Mekong egyik mellékágában

Első állomásunk **Cai Be** falu, egy tipikus folyamamenti község a Mekong egyik mellékágában. Halászzal, mezőgazdasággal foglalkoznak. Meglátogatjuk a Kiet házat, amely egy jómódú család tulajdona. Ezt a házat nem kobozták el, mert az egyik fiú a partizánokkal harcolt. Ma virágzó turista látogatóhely. Találkoztunk a 90 éves dédmamával, aki mosolyogva fogadja vendégeit.

A tüneményes Kiet ház Cai Be-ben

Hajónkra visszamenet idegenvezetőnk rámutat egy kétemeletes folyómenti palotára, nagy kerttel, s elmondja hogy ez a ház egy volt partizán háza. Ennek a fiúnak az édesapja dél-vietnami pilóta volt. Az összeomlás után 10 évig agyamosó táborba internálták, a család házat elkobozták és kitelepítették őket a Mekong dzsungelbe. Ismét egy magyar párhuzam, ázsiai változatban.

Az elkövetkező napokban több érdekes Mekong ágat, parti települést látunk. Mindenki dolgozik, mosolyog, élvezi a lehetőségeket, és nem veszi komolyan a párt villanypóznákra szerelt hangszóróit, plakátjait. Dehát Vietnam egy jobbra fiatalokból álló ország, és a fiatalok mindent pozitívan látnak. Sajnos ebben nagy előnyük van a magyarokkal szemben. ■

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

A brazíliai magyar élet krónikája 2011 első 4 hónapjáról

Piller Éva, São Paulo-i tudósítónktól

Mit csinált a São Pauló-i magyar kolónia eddig, 2011-ben? Lóbálta a kezét-lábát? Hát nem! Volt sok munka, esemény, öröm - de bánat is.

Igyekeztünk bizonyos ismétlődő eseményeket a hónap mindig ugyanazon hetére, illetve napjára tenni. Így van pl. a:

- *Cserkészbarátok vacsorája* minden hónap első csütörtök este.
- *Magyar filmbemutató* minden hónap utolsó csütörtök este.
- *Ökumenikus Bibliaóra* minden hónap második szombat du.
- *Könyves Kálmán Szabadegyetem* minden hónap harmadik szombat du.
- *Magyar katolikus mise* a hónap második vasárnap, 11 órakor.
- *Sakkozás* minden kedd este.
- *Tarokk* minden kedd este.
- *Ropogós táncház* minden péntek este.
- *Zrínyi Művészcsoporthoz táncpróba* minden szombat du.
- *Pántlika táncpróba* minden vasárnap du.

Januárban megérkezett az új magyar nagykövet, **Dr. Sziijjártó Csaba** feleségével, **Sziijjártóné Árpási Edith** asszonnyal. A São Pauló-i március 15-i ünnepélyen

Dr. Sziijjártó Csaba nagykövet bemutatkozó beszéde

Dr. Sziijjártó elmondta bemutatkozó beszédét, és rögtön utána felrepültek Brazíliavárosba, munkahelyükre. Ugyancsak megkezdődött az a nagyszerű újdonság, amit az új nagykövet bevezetett, és ami némileg helyrebillentette a São Pauló-i magyar közösség lelkiállapotát. A becsukott magyar konzulátus helyébe, a konzulátusi ügyek levezetésére minden hónapban lejön egy konzul Brazíliavárosból, 3 napon keresztül „konzuláris napokat” tart és intézi a magyar közösség ügyes-bajos dolgait, amelyek nagy része a honosítás.

- Ez a 2011-es év a cserkészeinknek remekül kezdődött: izgatott szervezés és előkészületek után, indulás a nagytáborra, Itirapina városka melletti erdőbe, hogy megünnepeljék a Magyar Cserkészlet 100. évfordulóját. A jubileumi tábor közösen rendezték az argentinai magyar cserkészekkel, de érkeztek még más országokból is vendégcserkészek, hogy együtt táborozzanak velünk. Minderről részletes beszámoló olvasható az Argentinai Magyar Hírlap márciusi számában.

Februárban, az első csütörtökön megvolt a szokásos Cserkészbarátok vacsorája. Ez eredetileg „Öregcserkész vacsora” volt, de aztán a vacsora túlnötte szerény kezdeti kereteit. A cserkészbarátok további magyar és brazil barátokat hoztak, rokonokat meghívtak, és csak nőtt-nőtt a közönség. Ez persze azzal is magyarázható, hogy a vacsorák elsősorban voltak, változatosak, nagyon magyarok és nagyon finomak. A brazil barátoknak bizony el lehetett dicsekedni vele - *Látjátok haverok, ez a magyar konyha!*

Cserkészlet fényképeken

A konyhában két „mesterszakács” működött, **Tirczkáné Palluch Lizi** és **Lajtaváryné Buza Marika** személyében.

- Első vasárnap a Sarkantyú gyermektáncsoport megkezdte **Kiss Beatriz** vezetésével, a heti néptánc próbáit.

- Harmadik szombaton, a Könyves Kálmán Szabadegyetem előadási napján **Dr. Schiller Pál** műfordító, aki nemrég adta ki Márai Sándor *Egy polgár vallomásai* című könyvét portugálul (*Confissões de um burguês*) röviden beszámolt a műfordítás nehézségeiről.

- Utolsó csütörtökön egy nagyon szép, érdekes de tragikus magyar filmet láttunk *Rudolf - Sissy egyetlen fia* címmel. Ferenc József osztrák császár és Erzsébet fia, Habsburg Rudolf trónörökös volt az első megálmódója egy közös Európának. A film az ő életéről és tragikus öngyilkosságáról szól.

- A februári hónap egy hangulatos „Lángosfeszt”-tel zárult, ahol a friss lángosok elfogyasztása mellett a táncsoportok táncai gazdagították az estet.

Márciusban a hónap igen jól kezdődött: vendégszerelésre érkezett a győri bencés gimnázium fiúkörosa. Győr első jezsuita fiúkörosa 1628-ban létesült! Megszűnt, amikor a jezsuita rendet feloszlatták 1773-ban. A XIX. és XX. században botladozott a zenei élet Győrött, de aztán, 2002 szeptemberében újjászülte

győri fiúköros látogatóba jött tagjai Kelemen Áron vezetőjükkel

elnevezett bencés gimnáziumban **Kelemen Áron** kezdeményezésére a „Collegium Musicum Jaurinense”, amelyet mai napig is Kelemen atya vezet. Ma a kórus 75 fiúból és 5 tanárból, vagyis 80 személyből áll.

- São Paulo város „Mário de Andrade” könyvtára egy „São Paulo népe és muzsikája” címmel nagyszabású bemutatót szándékozott tartani a város sokszínűségéről, sok bevándoroltjáról. Nem hozzáértő rendezőkkel azonban ez egyáltalán nem sikerült neki. Nem ismerve az emigráns kolóniákat, nagyon ügyetlenül válogatta össze az előadókat. Például, az orosz kolóniát képviselő idős hölgy az előírt 20 perc helyett jó 45 percet halandzsázott össze gyerekes butaságokról. Humoros akart lenni, de ez sem sikerült...

Sajnos a Könyvtár által meghívott magyar kolóniát képviselő újságíró hölgy nem volt jártas a magyar zenében. Így, miután a magyar k o n y h á h o z értett, inkább arról beszélt...

Bemondók a Mário de Andrade Könyvtárban: Mautner Veronika újságíró és Nelson Asher műfordító

A közönség így megtudta, hogy hogyan kell finom paprikáskrumplit készíteni. De ami kellemetlenebb volt, hogy a kolóniát egyáltalán nem ismerve, kategorikusan kijelentette, hogy bár nagy buzgalom van a kolóniában a magyar nyelv megtartására, de hát ez már a 3. generációnál egy meddő igyekezet, mert a 3. generáció már egyáltalán nem tud magyarul. Ezzel jól megbántotta a jelenlevő cserkészeinket és a Pántlika táncsoportot, amely viszont, mint mindig, remekül szerepelt és nagy tapsot kapott.

Szerencsére a rendezőség mégis talált a magyar kolóniából is egy elsőrangú előadót, **Nelson Asher** műfordítót, aki aztán egy igen érdekes és értékes előadással megmentette a magyar kolónia bemutatkozását. Komoly és szép szám volt, egy, a számunkra még akkor ismeretlen szoprán énekesnő, **Manuela Freua**, aki Bartók és Kodály népdalfeldolgozásokat adott elő nagy igyekezettel magyar nyelven, egy román zongorista kíséretével. Azóta már a magyar kolónia is meghívta szerepelni.

- Március 15-i ünnepélyünkről már beszámoltam, olvasható az AMH májusi számában.

- A március hónapot egy sikeres Táncház fejezte be, amelyet ezúttal a Zrínyi Művészegyüttes rendezett.

Április 10-én, tehát Húsvét előtt, **Lukács Gyöngyi** és két ügyeskezű lánya **Krisztina** és **Gyöngyi** tojásfestő kurzust hirdetett meg a kolónia Havi Értesítőjében, magyarul és brazilul. A meghívóban leírták, hogy mit hozzanak magukkal a résztvevők: pl. kifújt tojáshéjat, különböző színű akrilfestéket, egy finomhegyű és egy lapos ecsetet, foggpiszkálót, tüt, alkoholt, rongyot az ecsetek tisztítására és megszáritására, puha fekete ceruzát, színtelen körömlakkot... továbbá magyarázatot a tojásfestés különböző technikájáról. A kurzus váratlan siker volt! 26 érdeklődő jelent meg a kijelölt napon. Gyöngyiék egy ügyes füzetet nyomtattak ki tojásminitákkal, lefényképezett hímes tojásokkal és egy alapos magyarázatot a magyar húsvéti szokásokról (tojásfestés, locsolás stb.) Ha netán érdekl az argentinai olvasókat, jövő Húsvét előtt jó idővel átküldhetek egy példányt a Gyöngyiék által összeállított füzetből a magyarázatokkal, rajzminitákkal, lefényképezett kifestett tojásokkal stb.

- Április 16-án, a hó 3. szombatján meghallgattuk **Szatmáry Péter**, Petrobrás Kutató Központ szenior geológusának előadását a kőolaj kitermelés problémáiról. (Az érdekes témáról következő beszámolómban bővebben írok).

- Április 17-én, Virágvasárnap ünnepelte meg a Segélyegylet az Idősek Otthonának 50. évfordulóját. Erre az egész kolónia hivatalos volt. A Szentmise alatt „barokasztenelés” volt. Itt trópuson természetesen nem barkát szentelt meg nekünk **Linka Sándor OSB** bencés atya, hanem igazi palmaágakat, ahogy a bibliából tudjuk, hogy az eredeti, első Virágvasárnapon Jézust dicsőséges bevonulásán palmaágakkal köszöntötte a nép. Ezek után egy finom ebédet kaptunk, és végül a cserkészek, a Sarkantyú, Zrínyi és Pántlika táncsoport szerepeltek.

A Sarkantyú São Pauló-i gyermektáncsoport

- A São Pauló-i Magyar Nőszövetség elnöknője, **Saurer-né Depner Ingrid** minden hónapban rendez egy ebédet vagy bérel egy autóbust, amivel egy múzeumlátogatásra vagy egy jó kirándulásra indulunk.

- Április utolsó csütörtökén 2 magyar film is került levetítésre: „Fizessen nagysád!” és „A szerelem bolondjai”. Az utóbbi egy Jókai regényből készült film volt, ami az 1867-es Kiegyezést megelőző magyar társadalmi helyzetet mutatta be, kritikus szemmel.

- Ebben a hónapban értesültünk arról, hogy **Kunckelné Fényes Ildikót**, a LAMOSZSZ elnöknőjét **Dr. Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes kiemelt munkájáért a dél-amerikai magyarság érdekében, kitüntette a magyar Parlamentben.

Májustól kezdve a következő hónapban számolok be.

Eddig mindössze egyszer, 1990-ben volt példa arra, amilyen szegény most megesezt: **női kézilabda-válogatottunk nem vehet részt a világbajnokságon!** Ennek oka kizárólag sportszakmai: nem tudtuk kivívni a jogot a szereplésre.

Nagy érvágás ez az egyetemes magyar sportnak is, hiszen a női kézilabda-válogatott az elmúlt másfél évtizedben az egyik legsikeresebb csapata volt Hazánkban. Európa-bajnoki arany (2000-Bukarest), olimpiai ezüst (2000-Sydney) és bronz (1996-Atlanta), világbajnoki ezüst (1995-Budapest és 2003-Zágráb) és számos egyéb kiemelkedő siker övezte

Kovács Attila

Egy korszak vége...

kézilabdás lányaink fellépéseit. Ennek a remek sorozatnak szakad most hosszabb időre vége, hiszen csapatunk kikapott Németországtól a vb-selejtezőn. Így eldőlt, hogy válogatottunk nem kerül ki a világbajnokságra. A baj nem jár egyedül: miután a vb-n lehet olimpiai kvótához jutni, már most biztos, hogy **a londoni olimpián sem lesznek ott női kézilabdázóink.** Ezzel több tekintetben

SPORTROVATA:

Egy korszak vége...

is véget ért egy korszak!

Egyrészt jó időre le kell számolnunk azzal a hittel, hogy női kézilabdázásban a világ élvonalához tartozunk. Az eredmények azt mutatják, hogy sajnos ezek az idők elmúltak. Emellett látni kell azt is, hogy komoly gondok vannak a háttérben. Hiányzik egy új generáció, amelytől nemzetközi sikereket várhatunk. Ez jelzi az utánpótlás-nevelés válságát. Ráadásul olyan képtelen „ügyek” pat-

tantak ki a sorsdöntő vb-selejtező előtt, amelyek a háttérben lappangó súlyos személyi ellentéteket jeleznek. Az történt, hogy a női kapitány helyére állítólag néhány játékos felkérte a férfi kapitányt, amit utólag jó magyar szokás szerint senki nem vállalt fel!

A „sikertelen” szövetségi kapitány, **Mátéfi Eszter** levonta a rá eső következtetéseket, és lemondott posztjáról. Ez azonban legfeljebb „tüneti kezelés”, ő ugyanis csak egy áldozat volt, szem a lánccban. További változások kellenek ahhoz, hogy női kézilabdában visszakerüljünk a világ élmezőnyébe!

Így élünk, éldegélünk . . .

Az elmúlt hónap hírforgalma a cigány-magyar viszály jegyében telt. S ez elől a legjobb akarattal se lehetett kitérni. Ilyenkor az események magukkal sodorják a földi halandót, mint vihar a szalmakalapot. A krónikás pedig egyebet nem tehet: megy a kalap után. Mára szerencsére alább hagyott a nagy felbuzdulás. Elült a vihar. Lehet kicsit szemlélődni, mi minden történt még?

A kormány részéről bejelentették: végére akarnak járni annak, hogy kik kavartak itt, Gyöngyöspatán, és milyen szándékból tették ezt? Így szólt a hivatalos bejelentés a kormányzati szándékról. Miután azonban a nyomok az USA nagykövetség kapujában elvesznek, ezért a lendület alább hagyott. No, nem szabad ezen megütközni. Hagyomány az, hogy bizonyos kapuk előtt meg kell emelni a süveget. . . Pláne olyan sikerek után, hogy vezető szövetségesünknek egyenes élő közvetítésben sikerült kiirtani a Bin Laden családot. S már másnap - egy repülő krematóriumban - el is hamvasztották a rettegett tálibot; majd hamvait azon melegében a tengerbe szórták. Ilyenkor nem szabad ünneprontónak lenni. Ekkora katarzis nyomán azzal előállni, hogy mi köze van az USA nagykövetségnek a magyar cigányokhoz? Bizony a legnagyobb fókú illetlenség lett volna Marad tehát a régi, bevált bölcsesség: hallgatni arany. Külügyminiszterünk, többi európai sors-társához hasonlóan, gratulált a néhai Bin Laden immáron végleges kilövéséhez. . .

Ezalatt a belügyi szakszervezetek sztrájkot hirdettek az őket ért sérelmek miatt. A tüzoltók pl. az előző években elmaradt túlóradíjak megfizetésé végett demonstráltak. S hogy nagyobb legyen a nyomaték: kinyitogatták a tűzcsapokat, amerre jártak. Füstbombákat is eregettek. Karikás ostorokat pattogtattak. Végre volt min csodálkozni az unatkozó budapesti nyugdíjasoknak. A jó olvasóban talán felmerül a kérdés: miért nem akkor eregették a füstbombákat a derék tüzoltók, amikor hiányzott a túlórapénz a borítékból?

Erre többféle magyarázat lehetséges. Hely hiányában azonban ismét a lényegre kell szorítkozni: azért demonstrálnak most, mert a szakszervezeti vezetők a régi jó szocialista világban szocializálódtak, s hát ugye a szocialista szív ilyenkor nagyobbat dobban. No és itt van a régóta feszítő kérdés, amit nem szabad elhallgatni: miért mehetnek 20 évi szolgálat után nyugdíjba a rendőrök? Erről bizony ez idáig csak halkan lehetett beszélni. Nem akadt még senki emberfia, aki ezt a vitatott kedvezményt meg merete volna kérdőjelezni. Kormányunk ebbe a darázsfészekbe is belenyúlt. Meg akarják vonni ezt a kiváltságot. Innen ered a harag nagyobbik része.

S itt érdemes talán elmondani, hogy a kormányváltás a rendőrségen belül nem jár feltétlenül lojalitással, engedelmes-séggel. Ezt sajnos már többször kell megtagasztalnunk. Százféle módja van ui. annak, hogy a dolgok vakvágányra fussanak. Erre a rendvédelem a legjobb terület, ami egy külön birodalom, megyei főkapitányságokkal, kiskirályságokkal. Korábban már szót ejtettünk a karácsony előtti büntetőakcióról, amiben a gépjárművezetőket vették nagyító alá, s a karácsonyfa alá odacsempészték a büntetőcsekket! Azóta újabb s újabb közúti büntetőakciók indultak. Nemrég a kerékpárosokat érte utol a karikás ostor. A rendőrség egyszer csak elkezdte vizsgálni a kerékpárokat. A derék magyar állampolgár pedig, aki már lassan fél évszázada háborítatlanul tekerhette a drótszamarat, azon kapta magát, hogy: állj! Ellenőrzés.

A vizsgálat kiterjedt ezeknek, a ve-szélyesnek éppen nem mondható szerény közlekedési eszközöknek a legapróbb részleteire is. Ugy, mint: csengő, lámpa, prizma elöl, prizma hátul, sárga mellény, s ami a lényeg: alkoholos állapot vizsgálat! No és ami az effajta ellenőrzésekkel jár: Büntetés és büntetés!

Ezzel a „harmadik csapás” utolérte a legszegényebbeket is. Ilyetén módon a kormány „dicsérete” már a politikától távol élő proletárok között is szájról szájra jár. . . Mert ugye az efféle intézkedések a kormányra ütnek vissza! Némelyek - akik jobban informáltak - tudni vélik, hogy ezek a razzikák a rendőrség kritikájára megfogalmazott válaszlépés akarnak lenni. Mondván: Rendet akartok? Hát adunk mi nektek rendet.

Az efféle bírságolási akció nem isme-retlen jelenség magyar földön. Az ötvenes években - talán néhány olvasó emlékszik még rá - hasonló szigorral járt el a rendőrség. Akkoriban az otthon felejtett bicikli igazolványok és a kormos vihar-lámpaüveg miatt bírságoltak, 5 forinttól 10 forintra! Ami a korabeli havi fizetéseknek kb. a 2-5%-át tehetné ki. Azóta viszont nagyot fejlődött a világ. A bírságok összegei már felérnek egy természeti csapással. A legújabb csúcs egy-két részletből álló 650.000 forintos bírság, amit néhány rossz szul vezetett tehergépjármű okmány miatt szabtak ki! Ez az elrettentő hír kering az utak vándorai között. Még kívülállóként is szomorú belegondolni, hogy számolta újra és újra a nullákat a szerencsétlen sofőr. Gondolva arra, hogy ennyi pénzt talán egy év alatt se tud hazavinni!

A kormány más egyéb halasztha-ttalan intézkedéseket is foganatosít. Egészségmegóvás céljából közterületen, vendéglőkben, szórakozó helyeken is tilos lesz a dohányzás. Természetesen itt is büntetés terhe mellett. Ugy tűnik, nagy nehezen sikerül összehozni, hogy ne maradjon egyetlen társadalmi réteg sem, akikkel ne kerülne konfliktusba szépreményű kormányunk. Márpedig a választópolgár, aki a párját ritkító kétharmadhoz hozzájárult, nem erre számított. Ha nem is azonnali javulást, de legalább egy-két gesztust remélt: a remegő kisember valami olyat remélt, hogy most végre ez az ő kormánya lesz.

No és ugye azok a bizonyos nagy halak megint kicsúsznak a hálóból. Az Alkotmánybíróság megsemmisítette azt a törvényt, amely szerint a „pofátlan” végkielégítéseket megadóztatják. Indoklás: visszafelé nem lehet jogot alkalmazni.

Ejnye már – mondhatnánk. Hányszor alkalmaztak már itt jogot visszafelé! Összszámolni se lehet. Még akasztottak is arra hivatkozva, hogy nem számít az, mi volt korábban a törvény! A rendszerváltás is azzal kezdődött, hogy az OTP bank visszamenőleg szerződést módosított. Természetesen a kisemberek terhére. S hol tart ma az OTP bank és hol a kifacsart kisember? A Hunvald-ügy tárgyalása viszont azzal kezdődött, hogy a bírónő közölte: A vádban megfogalmazott okirat-hamisítás elévült!

Nocsak – döbbsent meg a gyakorlott újságolvasó. Hát ilyen is van? Egy eljárás alatt lévő ügy egy része csak úgy elévül? Hát igen, ilyen a mi jogunk, amit képviselőink 20 év alatt megalkottak! Vajon kikre gondoltak, amikor ezeket a törvényeket megszavazták? S itt már elvész az, hogy kik voltak akkor éppen hatalmon és kik ellenzékben.

Nyilvánvaló elgondolkodik ezen a megfáradt polgár, aki most már csak arra kíváncsi: mi lesz ennek a vége? Ebből fakadóan igazán már nem számít az, hogy az előző garnitúrából kiket pró-

... (levélrészlet Magyarországról)

bálnak felelőségre vonni, milyen vizsgálatokat kezdeményeznek. Nincs már hírértéke, mert az csiripelik a verebek, és azt bizonyítják az eltelt évek: úgyse lesz ebből semmi. Az átlag polgár számára ez a „felelősségrevonódsi” olyan esemény már, mint egy kártyaparti, amit a szomszédban játszanak, ahonnan néha áthalatszik a nyertesek kurjantása.

Belefáradt a magyar. Úgy véli: immár ezek a dolgok nem rá tartoznak. Körön kívülinek érzi magát. Ő csak egy szürke senki, akivel bármit megtehetnek, ha a hatalmon lévőknek úgy tartja a kedvük. Őt ki lehet zsebelni a legkisebb szabály-áthágás miatt, amiről sok esetben nem is tudta, hogy létezik. A gengszterek pedig dárídoznak. . .

Ez az állapot, ez a csüggedés ma ko-runk pestise. Az „úgyse lehet itt csinálni semmit”-szemlélet eluralkodása olyan bénító erő, amitől mozdíthatatlanná válik a társadalom. Lélekben lassan visszatértek a szocreal évek, a csendes passzivitás: csak annyit mozogni, amit feltétlenül muszáj. . . Kelletlenül gyorsabban ne fuss, mert csak baj lesz belőle. . . Amit szabad Jupiternek, nem szabad az ökörnek, stb. S mindezt a kormány berkeiben ne vennék észre?

No persze, most már a kormánynak is óvatosságnak kell lenni. A szoclib média szövetségeseivel aláaknázták a terepet. Előbb a médiatörvény, majd az alkotmányozás és a melegen tartott cigányügyek körüli cirkuszok súlyos ballasztok. Megannyi akna, amit el kell hártani, amit kerülgetni kell, ami leköti a figyelmet, ami elszívja az erőt. Hozzá a valódi gondok jönnek csöstül. Pénztelenség, ami minden részen bebújik, mint a hideg a lyukak ablakon. Aki teheti, menekül. Orvosaink, a fiatalok, külföldön keresnek boldogulást. Az önkormányzatok adóssága már-már kezelhetetlen. Most derül ki, hogy a nagy önállóságból mi lett! Némely önkormányzatok úgy eladósodtak, hogy az alapvető működtetésre sincs pénzük. S most szétárják kezüket: a kassza üres. No és ugye ez a képviselőtestület már nem az a képviselőtestület, aki az adósságot felhalmozta. . . Lényegében: ami nagyban történt, az zajlott le kicsiben is! S hát mi egyebet tehetnének: várják a segítséget, mint macska az egeret. . . S már azon kell gondolkodni, hogy miként lehetne megszüntetni az iskolát. Mit lehetne még eladni? S jönnek az óvatos kerülő kérdések: Kell-e nekünk ennyi iskola? Az egészségügy finanszírozásába majd belerokkan a költségvetés. A rendőrség pedig a közutakon szép csendesen túteljesíti a tervet. . .

S ami a sor elejére kívánczik: nem ez a kormány okozta ezt az állapotot. Nem most keletkezett ez a csödtömeg! Zömében nyolc év szocialista országlás hordaléka, az бүдösödik itt, ami csak most válik igazán elviselhetetlenné. Az ország a végtelékig el van adósítva. A mozgási lehetőség szinte csak reménysugárnyi.

Így jött a kitörési terv: meg kell szabadulni az IMF adósság csapdájából. Ezért került sor valutaalapú állampapírok eladására külföldön, ami állítólag várakozásoknál jobban sikerült, s így vissza tudjuk talán fizetni a bénító adósságot. Cserébe egy kis időt nyerhetünk; mert ugye félreértés ne essék: az állampapírok kifizetésének is eljön majdan az ideje! A nagy manőver tehát reményekkel kecsegtet. Közgazdászok szerint el lehet szakadni a pénzzívó IMF-től. No de ugye nyilvánvaló, hogy ennek nem mindenki örül. Nem véletlenül magasztalták egekbe Gyurcsányék kormányát azok a bizonyos hazai és külföldi barátok - noha pontosan látták, tudták, hogy amit művelnek az kész katasztrófa. Naná, hogy

örömmel adták a kölcsönt, amiből futotta jutalmakra, végkielégítésekre, tanulmányokra, szakértői jelentésekre, Duna-parti homokfövényre, Lánchídon megterített estebédre! Nyilvánvaló úgy gondolták, olyan madarat fogtak, amit évtizedekig lehet kopasztani. Ezek után természetes: megmozgatnak minden követ, hogy az adósság visszafizetésének terve balul üssön ki. Jönnek a legkülönfélébb gánccsokodások. Kezdve a médiatörvénytől az alkotmányszövegezési reklamáción át a gyöngyöspatái „evakuálásig”. És még amit csak sejtünk. . .

Érdekes ezen egy picit eltűnődni: Mikor érdekelte az EU liberálisait, hogy mi van, mondjuk, a dán alkotmányban? Miért nem aggódtak soha az USA nagykövetség munkatársai a határainkon kívül rekedt magyar kisebbségek sorsáért? Csendes hidegháború ez a javából. És még csak öszintén panaszkodni se szabad.

Azt halljuk lépten-nyomon: addig kell valahogy kibírni, míg átjutunk a holtpontra. Talán lenne is megértés, belátás, ha. . . Ha hitében erős lenne a hátország! No, de hogy legyen erős a hátország naponta felbosszantott, elkeserített polgárokkal? Nem megy minden egyszerre, ez szent igaz, de a hétköznapiok kétkezi munkáit mégsem lenne szabad holmi erődemonstrálás céljából naponta egzeciroztatni, miközben vagon elleni bűnesetek felderítésében szinte nem tud eredményt felmutatni a rendőrség. A jelekből ítélve azonban ők most sztrájkokkal vannak elfoglalva. . . S ennek kezelésére nincs muníció.

Sajnos a mi kormányunk egy kicsit úgy járt, mint az a kezdő vadász, aki miután puskát kapott a kezébe; rálőtt a kismókusra, majd a varjúra, aztán az özikére, és mire megjött a medve már nem maradt löszere. Pedig régi igazság: az első lépés helyett ne akard megtenni a harmadikat. . .

S akkor itt az új szenzáció: New York-ban, egy luxusszállodában Dominique Strauss-Kahn, a Valutaalap igazgatója, se szó, se beszéd rávetette magát a szobalányra s különféle szexuális erőszakosságokba bonyolódott vele. Így szólt a hír, ami pillanatok alatt bejárta a földgolyót. S ahogy a népmesékben lenni szokott: a rossz elnyerte büntetését. . . Mellékhatásként: az euró árfolyama elkezdett esni; amitől viszont erősödött a svájcifrank, ezért ismét megugrottak a törlesztő részletek. Mindez egy elkapkodott pásztoróra miatt? Ejnye-ejnye, nincs ez valahogy rendjén. . . Amde a nép állítólag a tengeren túl örül a jó hírek: merthogy nagy erő rejlik az efféle, demokráciát sejtető illúziók kiszínezésében! Közben a líbiai olajkincs feletti osztozkodás már titokban folyik. Csupán Muammar Kadhafit kell likvidálni. A világ pedig áll és csodálkozik Strauss-Kahn bukásán, aki az euró válsága miatt éppen most akarta a dollár mindenhatóságát megtörni; s lám-lám, mibe keveredett. . .

Tudósításom zárszavára jött a szomo-rú hír: elhunyt Dr. Mádl Ferenc, az Antall kormány egykori minisztere, majd később, 2000-2005 között köztársasági elnök. Küzdelmes életpályát járt végig. Méltatására szűk egy hazai levél. Egy igaz magyarral megint kevesebbek lettünk. S eggyel többen vannak immár Csaba királyfi csillagösvényén.

Barkuti Jenő

Mádl Ferenc Magyarország volt köztársasági elnök elhunytá kapcsán a Buenos Aires-i nagykövetség kondoleáló könyvet nyitott, amelybe számos külképviselet mellett az argentinai magyar közösség tagjai valamint az AMH is bejegyzést írhattak. Köszönjük!

Saáry Éva (Lugano):

Felemás - Hazai tapasztalataim -

Ha nyári hazai utazásom benyomásait röviden össze akarom foglalni, azt mondhatom rólok, hogy *felemások*. A kormány hasznos-szükséges intézkedéseket akar foganatosítani, az emberek azonban kezdenek belefáradni a nélkülözésbe. Maguknak sem merik bevallani, hogy tudatuk mélyén az a halovány reménység lappangott, hogy az ideológiai változást anyagi jobblét fogja követni. Ez azonban nem következett (egyelőre nem is következhet) be, aminek nyomós okai vannak.

Az is baj, hogy még a legjobbaknak sincsen *rálátásuk* Magyarország helyzetére. Túlságosan beleragadtak a hétköznapi nehézségeibe, s az állandó, rosszindulatú uszítás is megteszi a hatását. Nem veszik figyelembe a világpolitikai, világgazdasági összefüggéseket. Hazánk nincsen a legrosszabb állapotban, ha meggondoljuk, hogy mások (Görögország, Spanyolország, Portugália...) a szó szoros értelmében a csőd szélén állnak.

Folyik a huzavona a rendőrök korkedvezményes nyugdíjának ügyében (20 évi szolgálat után, 40 éves korban abba akarják hagyni a munkát, hogy aztán más, jövedelmező foglalkozás után nézzenek). Berzenkednek a taxisok, s a pedagógusok azzal fenyegetőznek, hogy szeptemberben nem kezdik meg a tanítást, ha nem kapnak fizetésemelést. (A legnagyobb „hiánykikk” az országban a józan, paraszti ész!)

Nagy probléma a devizahitelek miatt túlságosan eladósodott családok megsegítése. Ezen a téren már történtek intézkedések, pl. a svájci frank árfolyamának 180 forintra való leszorítása és rögzítése.

Sok vitát váltott ki a MOL-részvényeknek az oroszoktól történt visszavásárlása, de olajos szakemberek véleménye szerint ez nagyon okos lépés volt, mert a befektetett összeg 4-5 éven belül meg fog térülni.

Főként az erkölcsöket kellene valamiképpen rendezni, hiszen hazánk a nemzetközi korrupciós listán igen előkelő helyet foglal el. Sok helyen még mindig a régi rezsim emberei (kommunisták, liberálisok) ülnek, ami a számonkérés területén is megmutatkozik. A bírák - egy színjátékszerű processzus lefolytatása után - a legnagyobb bűnösöket is gyakran felmentik, vagy vád alá helyezését bizonytalan időre elődazzák (lásd Hagyó Miklós történetét).

Az egészségügy romokban hever. A fiatal orvosok Nyugatra vándorlását nehéz megállítani. Érdekes és elgondolkoztató volt látni a villamosokon az abortuszellenes plakátokat, bár - mint hallottam - ezeket az Európai Unió elítélte, leparancsolta a falakról. (Vajon milyen megfontolás alapján? Így cselekedett volna-e a homoszexualitást propagáló feliratok esetében is? Kétféle.)

A cigánykérdés „hosszú téma”! Nehéz őket munkára fogni, mert túlságosan hozzászórtak ahhoz, hogy segítyekből éljenek, amelyeket illegális mellékkeresetekkel (kol-dulás, lopás, rablás) egészítenek ki. Legjobbjaik maguk is látják a helyzet fonákságát (néhány igen jó interjút hallottam ebben a témában), de „egy fecske nem csinál nyarat”. Védekezésül sok helyen megszervezik a

polgárőrséget, amely helyettesíti a liberális oldalról oly nagyon befektített Magyar Gárdát.

A kulturális életet is még a régi szellem uralja. Ebbe ütközünk lépésről lépésre. Szomorú, hogy a DUNA TV külön létét éppen most akarják megszüntetni (az összes stúdiót kiviszik Óbudára), a Katolikus Rádiótól pedig elvették a középhullámú sávot, csak urh-n vagy interneten fogható. Kitérő riportereknek (mint pl. Jánosi Antal) nem adnak munkalehetőséget, s a június elején megrendezett 82. Könyvnapokon is főleg saját embe-reiket futtatták (nem is annyira az írók, mint inkább a „jobbaldalinak” ítélt kiadók esetében). A Libri pl. nem vesz át könyveket a lakiteleki Antológiától, s kiadványaik a Kossuth Rádió „Fülszöveg”-sorozatában sem szerepelnek, annak ellenére, hogy Lezsák Sándor a Parlament alelnöke. (Egyébként, rengeteg az idegen nyelvekből fordított bestseller, számuk jóval felülmúlja a hazai termést.)

Nem mulaszthatom el megemlíteni az egykori munkásifjú mozgalom főtítkára, Ikvay László atya születésének 100. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi szentmisét, a Gát utcai központ kápolnájában. A megemlékezést az előrehaladott kora ellenére is fűrge és élénk szellemű Hollai Ferenc mondta.

Trianon jubileumát, amelyet tavaly „a nemzeti összetartozás napjává” kereszteltek, mindenütt szépen megünnepelték (sokan kértek és kaptak már kettős állampolgárságot), de ebből az „összetartozásból” a nyugatiak megint csak kimaradtak. Íróink - egy-két ritka kivételtől eltekintve - odahaza nem léteznek. (Még a kommunisták is jobban számon tartották őket, noha annak politikai oka volt.)

A kormány első éve azonban, a fenti visszasságok ellenére is, elég pozitív megítélést kapott, még az egykori miniszterelnök, Medgyessy Péter részéről is. Most csak az a kérdés: hogyan tovább?

A fent mondottakkal szemben ellentmondásnak tűnik, hogy az Antológia Kiadónál júniusban megjelent Vadnay Zsuzsával közös riportkötetünk, az *Érdekes Emberek* újabb, bővített változata, amely Agócs Sándor bátor, sőt hősiességét dicséri. Nem minden könyv kerül azonban a közönség elé. A „nem kívánatos” vagy „üzleti szempontból” érdektelen alkotások a kereskedések raktáraiba süllyednek, ahonnan csak határozott reklamációra keresik elő őket (saját tapasztalataimról beszélek). Sajnos, mindenben megvan a kettős mérce.

Szép epizódja volt hazai tartózkodásomnak az a kiállítás és irodalmi est, amelyet a Magyar Olajipari Múzeum rendezett számomra a szlovéniai Lendván, az újjáépült Bánffy Központtal karöltve. Ennek kapcsán alkalmam volt két napot Zalaegerszegen, a Múzeum vendégszobájában tölteni, és elbeszélgetni „olajos” kollégáimmal.

Ha visszagondolok magyarországi vakációmra, a legkellemesebb talán az az ebéd volt, amit ragyogó tavaszi időben, a város feletti Jánka hegyen lévő Gyuri-csárda teraszán, Tóth János igazgató társaságában költöttem el. Alattunk csillogott, apró Monopoly-házai, derűs zöld színeivel a város.

Bartusz Réka (Felvidék):

Voltál - vagy - leszel!

Hosszú hónapok teltek el várakozással, pártok, érdekcsoportok kampányaival, kíváncsisággal. De végre eljött a régóta várt nagy esemény, a népszámlálás.

Május 23-tól június 6-ig lehetett a kérdőíveket kitölteni. A számlálóbiztosok már május 13-án megkezdtek a borítékok széthordását házról házra. Az emberek azt gondolták, teljesen sima ügy lesz az ívek kitöltése, de - mint általában minden, amihez a politikusok is hozzászólnak - ez sem mehetett zökkenőmentesen. Pár nappal a kérdőívek széthordása előtt villámként terjedt el a „pletyka”: nem anonim a népszámlálás. Polgárjogi aktivisták és az Adatvédelmi Hivatal egymást vádolták. Az aktivisták azzal vádolták a Statisztikai Hivatalt, hogy a személyre szabott azonosító kód nem védi a névtelenséget. A kódok alapján egy kattintással meg lehet állapítani a személyazonosságot. A Statisztikai Hivatal természetesen cáfolta ezt azzal, hogy a kódot csak a hivatal tudja felhasználni, és kizárólag arra szolgál, hogy egy lakos csak egy adatlapot tölthessen ki.

Ha egy kicsit is józan ésszel gondolkodunk, rájövünk, hogy az egész „vita” teljesen értelmetlen volt. Az Unió több tagországában kell megadni a nevet és a személyi számot is. És már a modern, 21. században élünk, amit az internet ural. Ha valaki meg akar rólunk tudni valamit (és ez leginkább az állami szervekre érvényes), pár kattintással (ettől sokkal egyszerűbben) kézhez kapja az információkat. Szerintem ez az egész csak arra volt jó, hogy a naiv, hiszékeny embereket megijessék és eltántorítsák a kérdőív kitöltésétől, ezzel is

manipulálva a végeredményt. Remélem kevés ilyen ember volt.

Mára már végleg lezárult a 2011-es népszámlálás. Nem tehetünk mást, minthogy várunk és remélünk. Várjuk a részleges eredményeket, amelyek valószínűleg az ősz folyamán jelennek meg (a végleges eredmények csak 2014-ben lesznek meg), és reméljük, hogy a felvidéki magyarság száma nem, vagy csak nagyon kis mértékben csökkent. Mert most már sok minden függ az eredményektől: anyanyelvünk használata, a jövőnk, a létünk. Minden felvidéki megtett minden tőle telhetőt. Én bízom ebben a három szóban: „Voltál, vagy, leszel!”

*

Szerk. megj.: Radicová szlovák kormányfő kérés nélkül közölte, hogy a magyar nyelvet korlátozó ún. nyelvtörvényt érvényben tartják, illetve számukra még az is elfogadhatatlan, ha Magyarország az alkotmányában „merészel” felelősséget vállalni elszakított nemzettestvéreiért. Könnyen elképzelhető, hogy a megfélemlített, az antimagyar, rasszista jellegű nyelvtörvénnyel, állampolgárság-vesztéssel fenyegetett magyarok közül [a népszámláláskor] nem mindenki fogja magát magyarnak vallani a magyargyűlölő szlovák pártok legnagyobb öröme. Ha a 600 ezres felvidéki magyarságból kevesebben vallják magukat magyarnak, akkor nyilván az eddiginél is kevesebb magyar intézményre, iskolára, feliratra lesz szükség.

(Forrás: Szegedi Csanád EP-képviselő, Jobbik alelnök - 011.5.11.)

Megemlékezés a trianoni békediktátumról a Hungáriában

A Magyar Országgyűlés tavaly május 31-én június 4-ét, a trianoni békeszerződés aláírásának napját a Nemzeti Összetartozás napjává nyilvánította. Idén számos megemlékezést és rendezvényt tartottak Magyarországon és a határain túl. A Buenos Aires-i magyarok a Hungáriában emlékeztek meg a Kultúrzaszaksztály és a Regös csoport rendezésében a Bagolyvár-Trianoni szemle című műsorukkal.

Haynalné Kesserű Zsuzsó tartotta röviden, de tartalomdúsan a bevezetőt. Ismertette a történelmi tényeket és kihangsúlyozta azt, hogy a magyarok akkoriban azért nem törődtek bele testvéreik kirekesztésébe és idegen fennhatóságok alá kényszerülésükbe, mert az otthonokban és az iskolákban úgy a szülők, mint a tanárok és a diákok nem engedték, hogy elhaljanak a nemzeti értékeink: magyarságunk, nyelvünk és kultúránk. Később, a kommunizmus alatt, Trianonról évtizedekig tilos volt még beszélni is. Itt, Argentínában, úgy, mint az elcsatolt területeken és a világon szétszórta kolóniákban ez alatt az idő alatt megtartottuk történelmi és egyéb értékeinket és továbbadtuk utódainknak. A kormány tavalyi határozata a Nemzeti Összetartozás napjával Magyarországon is felújította a nemzeti együttérzést.

A műsor a színpadon folytatódott. Peregve váltotta egymást szöveg, zene és tánc. Zólyomi Kati műsorfelelős állította össze a szövegkönyvet. Erre a feladatra rászánt hosszú órái meghozták gyümölcsüket, mert tartalmas, érdekes, meghatározó és különleges program sikerült.

Zólyomi Kati zárószavaival élve (*kivonatosan*): „A magyar holnapra gondolva, végtelen sok téglát vár a továbbépítésre! Fáj a tudatlanság és a közöny. Nyelvünkre és ismereteinkre alapozott öntudatunk és magyar különlegességünk rendelkezésünkre áll! Hinnünk kell, hogy egyszer összeforr, ami egymáshoz tartozik!”

Ez a megemlékezési ünnepély minden elismerést megérdemel!

Balthazár Mártha

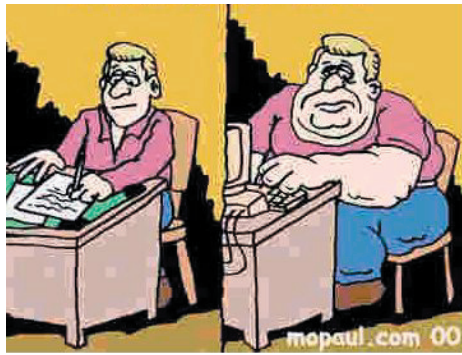
◀ A közreműködő fiatalok egy része; jobbra a műsor rendezője, Zólyomi Kati

XXI. századbeli mese:

HOGYAN ÉLÜNK AZ INTERNET ÉRÁJÁBAN?

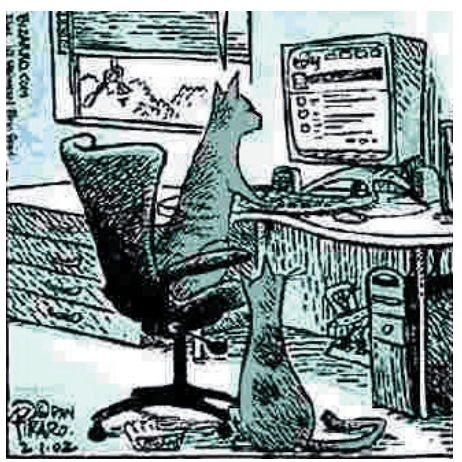
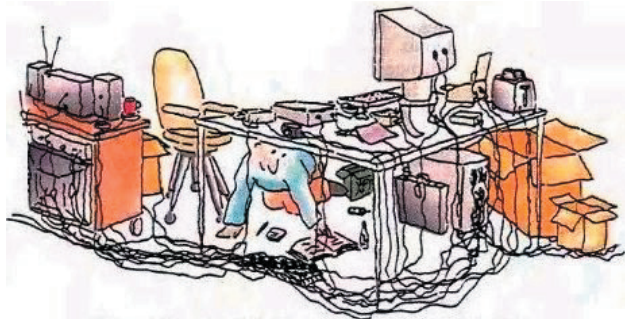
(magyarázat tíz rajzocska segítségével) - avagy: „...az ördög jól csinálja, amit csinál” - (*)

Volt egyszer, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren innen is és túl is: volt egy „normális” élet. Egy szép nap ennek vége szakadt. Megjelent életünkben az Internet - és úrrá lett fölöttünk.

Szép karcsúak voltunk előtte - de folyamatosan meg-erősödünk.

A csodamasina használata nem adódik varázsütésre - előbb meg kell tanulni a berendezését.

Ha ez egyszer sikerül, *mindent* lehet interneten intézni. A baj csak ott van, hogy a macskánk is beletanulhat a mesterségbe. És eladja házuk kutyáját a „Használt tárgyak kaphatók”-ban.

Aztán ha a macska megeszi az egeret, kénytelenek vagyunk az ő fejét igénybe venni, ami egyikünknek sem kellemes. Am emlékezzünk Deng Xiaoping mondasára: „Mindegy, hogy milyen színű a macska, csak jól végezze a dolgát!”

Ó, A MAGYAR NYELV...

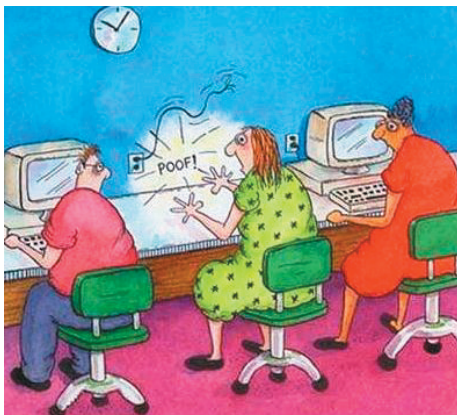
Több szélhámost lefüleltek,
Erre sokan felfüleltek,
Kik a népet felültették,
Mindnyájukat leültették.
Foglár fogán foglyuk.
Nosza tömni fogjuk.
Eközben a fogházból megszökhet a foglyuk.
Eldröppenhet foglyuk is,
hacsak meg nem fogjuk.

Bencze Imre: Édes, ékes apanyelvünk /részlet/

A mai nők akkor érzik magukat „kiteljesülteknek”, „önmegvalósultaknak”, ha a házon kívül dolgoznak. Azonban ott van a nehézség elásva, hogy a hagyományos házimunka nehezen végződik el magától. Muszáj tehát ezen segíteni. Van, aki ezt ügyesen megoldja...

Adódnak persze zökkenők. Olykor akaratlanul rossz gombot nyomunk meg - netán a gép (vagy a kisördög?) nyomatja meg velünk?

„... csak a 'töröld'-et nyomtam meg...”

No meg egyéb problémák is akadhatnak. Ha nagyon beletemetkezünk a neten való barangolásunkba és a vég nélküli böngészésbe, bizony kellemetlen momentumoknak is ki vagyunk téve...

Mindez igen idillikus világot fest elénk. Azonban egy szép nap föllép a CSÖMÖR... és változtatni akarunk életünkön! És jön a dilemma: mit tehetünk? Először kikérjük magunknak: ne járjon túl a masina a saját eszünkön!

Ezek után élettársunkkal meg-egyezzünk: új (rég?) életet kezdünk. Eltettjük a betolakodót...

Mindazonáltal ez fájdalmas döntés. Néha kegyeletes az élet velünk szemben, és magától megoldja a gondot - hacsak ideiglenesen is. Akkor, amikor „bedöglük a szisztéma...”

Tanulság: Ha ez utóbbi bekövetkezne, nehogy boszszankodjunk! Hanem maradtalanul élvezzük ki a nyugalmi állapotot, a géptől aján-dékba kapott IDŐT!

(*) Baudelaire

(HKZS)

SZÉKELYEK...

Baj nem történt?

A székely bácsika Pestre utazik a rokonokhoz látogatásra és a fiára bizza a gazdaságot arra az időre, amíg távol lesz. Ahogy visszatér, a fia már várja a lovaskocsival a vasútállomáson. Elindulnak haza, és beszélgetni kezdenek. Azt mondja az öreg:

-Minden rendben volt, fiam?

-Igen, apám.

-Semmi baj nem történt?

-Semmi, apám.

Az öreget nem hagyja nyugodni a dolog, és tovább faggatózik:

-De tényleg semmi baj sem történt?

-Hát... Eltört a villa nyele.

-Eltört a villa nyele? Hogyan tört el a villa nyele?

-Hát, mikor vittem a kutyát elásni...

-Miért, megdöglött a kutya?

-Igen.

-Hogy történt?

-Letaposták a lovak és a tehének...

-Letaposták? Hogy-hogy letaposták?

-Megriadtak, amikor kigyulladt az istálló.

-Kigyulladt az istálló!? Mitől gyulladt volna ki az istálló!?

-Hát, apám, átfújta a szél a zsarátnokot a nagyházzal...

-Hát az is leégett!?

-Igen, de a macska a hibás.

-Már hogy lenne a macska a hibás?

-Felborította a gyertyákat, amikor ravataloztuk a nagymamát...

Politikailag nem korrekt viccek...

► A cigánynál vagyonosodási vizsgálatot tart az APEH.
-Te cigány, honnan van ez a nagy ház, hisz a bevallásod alapján segélyből élsz?

-Hááá kezit csokolom, kifogtam az árányhalat!

-És van erre valamilyen bizonyítékod?

-Háá ott a ház, nem?

► Szilvafa alatt fekszenek a romák. Egy arra járó megkérdezi:

-Mit csinálnak?

-Szilvát szedünk.

-Fekve? Mégis, hogyan?

-Ha fúj a szél, rázza az ágakat, és leesik a szilva. Mi pedig megesszük.

-És ha nem fúj a szél?

-Akkor rossz a termés.

► Tudod, Gazsi, azért a legelegánsabban az olaszok oldották meg a kisebbségi kérdést!

-Aztán miért?

-Na hallod, náluk még a fővárost is úgy nevezik, hogy Roma.

Aranyköpések...

► Ismertem egy olyan csúnya nőt, hogy mikor a fényképét e-mailben elküldte, felismerte az antivírus.

► A nő olyan, mint az olimpiai érem. Harcolnod kell érte, aztán egy életen át lóg a nyakadon.

► A férfiak olyan logikátlan teremtmények, hogy a szállodában otthon akarják érezni magukat, míg otthon szállodai szolgáltatásokat várnak el.

► Eddig buta voltam, de vettem egy 360 fokal fordulatot.

► A szex kedvéért megnövelni olyan, mint venni egy Boeing 747-est az ingyen mogoró miatt.

► A párom azzal vádol, hogy sose figyelek rá. Vagy valami ilyesmivel.

Mit hallott az AMH?

Elhalálozások

- Május 28-án a *La Nación* országos újság gyászjelentéseiből szomorúan értesültünk, hogy a kolónia kedvelt tagja, **Jakab Judith** 88. születésnapján hosszú szenvedés után meghalt. Élete utolsó szakaszában nagyot hallott, így főleg drótpostán keresztül tartottuk vele a kapcsolatot. Élettársának, **Rimanóczy Ádámnak** őszinte részvétünket fejezzük ki.

- Június 25-én töltötte volna be 103. életévét **ö.zv. Berkó Lászlóné Sípós Anna**. Az Úr ezt nem adta meg neki, 17 nappal korábban, június 8-án a már egy ideje gyengélkedőt Magához hívta örök nyugalomra. Az AMH itt fejezi ki együttérzését a gyászoló családdal.

Betegeink

- **Rugonyi Attilát** június 17-én műtötték a már régen fájdalmakat okozó térdével. A Hungária adminisztrációjának felelőse úgy véli, hogy mindez egy gyerekkori baleset következménye, amikor ui. 6 éves korában elütötte egy taxi és csúnya törést szenvedett. Most, 53 évvel később kell ennek „árát” kifizetnie! Mielőbbi javulást kívánunk neki!

Esküvők

- **Heftyné Kató**, fia **Attila** és menyé **Ivana** nagy családi találkozási USA-ba utaztak, **Hefty Klárhoz**. **Hefty Éva** is átröpült Magyarországról, ui. május 14-én volt **Serraino Hefty Cynthia** (Klári 2. lánya) esküvője **Brian Sári-val**. Ezenkívül megünnepelték a májusi és júniusi családi születésnapokat is, összegezve 212 évet! A Hefty családból csak **Árpád** hiányzott.

Cynthia és Brian

Eszti és Ádám

- Június 18-án **Zaha Eszti** és **Mallát Ádám** a budapesti Krisztina templomban örök hűséget esküdtek egymásnak. A megható szertartáson jelen volt a család aprajánagyja, sok-sok barát és fiatal a világ minden tájáról, nyelvterületéről: Ausztráliából, Kanadából, Madagaszkárból, Argentínából, USA-ból, Bécsből, Németországból, Ausztriából...

Az egyházi szertartás után, mint szokás a népi lagzikban, a fiatalok és a család Verőcén mulatott még két napon át. Volt leányrablás, csokordobás, menyasszony táncoltatás, népi játék, bográcsgulyás, és reggelig folyt a dínomdánom. A közel 100 vendég kis faházakban volt elszállásolva egy mesebeli szép völgyben, a Duna közelében. - Eszti és Ádám Budapesten ismerték meg egymást 4 évvel ezelőtt. Tanulmányait 2 éve végezték el Berlinben, utána Tanzániában, majd már egy éve Madagaszkárból dolgoznak.

Születés

- **Collia Luis** és **Theész Anna Rózsa** nagyszülők! Május 21-én megszületett **Lucas** 3,440 kg-val **Collia Niki** és **Olenka** első gyermekeként. Újabb tagja a pár év múlva esedékes kiscserkész fiúórsnek? Gratulálunk!

Utazók

- **César Treviño**, **Theész Margit Kuki** és lányuk **Erzsébet** lakóhelyükről, a mexikói Méridából Mexikó városba utaztak, hogy kis családi összejövetelen találkozzanak fiuk **Xavierrel** és **Paolával**, aki az első gyerekét, egy kisleánykát várja júliusra. Mária lesz a neve. Már nagyon várják a kisbabát! A leendő nagyszülők az idén miatta nem utaznak Magyarországra, megszegve a már évek óta bejátszódott szokásukat - de hát egy ilyen különleges esemény elég indok a távolmaradásra! (Várjuk a képeket! Szerk.)

- **Zöldi Marci** és **Cristina** átrepültek Mexikóba, lányuk **Viktória** kislánya, **Justi** elsőáldozására. Erre az alkalomra boldogan volt együtt a család, még **Diego** keresztpapa is jelen lehetett. Külön öröm volt, hogy útjukat nem hiúsította meg a patagóniai Puyehue tűzhányó rettenetes kitérője és a temérdek vulkánpor, ami tökéletesen megbénította a légiforgalmat...

- **Szekásy Miklós** és felesége **Lisi** a fentemlített repülési nehézségek ellenére szerencsésen visszaértek USA-i útjukról, ahol Ann Arborban lányukat és családját látogatták meg, majd a legidősebb unokájuk egyetemi *graduation*-jára utaztak Chicagóba. Az ARS HUNGARICA mozgalmas elnöke visszatérte után azonnal belevetette magát az esedékes hangversenyek megszervezésének utolsó mozzanataiba. Ennek meg is volt az eredménye, 2 újabb gyönyörű koncertnek lehettünk élvezői, ez alkalommal **Herencsár Viktória** cimbalomvirtuóz közreműködésével. (A recenziókat következő számunkban közöljük. Szerk.)

- **Kolb Laci** és **Éva** június 17-én indultak ca. 1 hónapos európai útra. Spanyolországgal kezdik, majd onnan sétahajóval a görög szigetekre igyekeznek, végül Magyarországon töltenek pár napot.

- A csíksomlyói búcsún sok argentinai magyar találkozott össze. Noha ebben az évben sem menekültek meg az esőtől, mégis felejthetetlen élményt nyújtott a megható esemény...

Események

- A június 26-i Valentin Alsinán tartott disznótoros ebéd **Szenási Pali** és **Kató 52.** házassági évfordulójukat ünnepelték. Szívből gratulálunk a jubilánsoknak!

- Az FB (Facebook) kommunikációs lehetőség sok, fizikailag egymástól távol levő barátot összekapcsol. Nt. **Tóth Kristóf** református lelkész ezt írta, miután az itt föltett Hősök napi képeket megnézte: „Mi is tartottunk megemlékezést Ócsényben a Hősök Napján, és megemlékeztem arról is, hogy Buenos Airesben is mindig van...”

- Sajnálattal közöljük, hogy a júniusi számunkban az augusztus 6-ra bejelentett „beugró - rögtönzési műsorok” szervezési okokból egyelőre elmarad.

EZ-AZ

- Szomorú búcsút vettünk az **Aguilar-Gál** családtól. **Alex** és **Kati**, gyermekeikkel, **Rékával** és **Attilával**, július közepén hagyják el a Buenos Aires-i nagykövetséget, ahol közel 4 évet keményen dolgoztak. Nagyon megszerették őket, ezért nagyon fognak hiányozni, nemcsak a gyerekek a ZIK-ben, cserkészeten, hanem a mindig kedves hozzáállású, szolgálatkész szülők is!

Hírek Mar del Platáról:

Sok idő után a **Zsuzsik (Bund és Dancs)** újból jelentkeztek. Szerettek volna egy olyan aktuális képet küldeni, amely az ottani magyarok népes csoportját mutatja, de ez évben csökkent a számuk az összejöveteleken, betegségek és munkabeli elfoglaltságok miatt. Nyáron egyszer egy hónapban jönnek össze, télen havonta kétszer. A nemzeti ünnepekről is megemlékeznek, pl. a „Talpra magyar” vers elmondásával. A gyűléseket kellemes ebéd vagy vacsora kíséri.

Magyar asszonykák kávéházban:
b.-j.: Vencsellői Juliska, Dancs Zsuzsi,
Bund Zsuzsi, Jankovics Alicia, Meleghy Kati

Hírek Paraguayból:

Póka Gábor kedvesen közölte Asunciónból, hogy az idén nem lesznek magyar pap nélkül Szent István ünnepén! P. Guillermo, aki a paraguayi földön 30 éven át szolgált az Úrnak, örömmel utazik újból közéjük. Néhány napig Encarnaciónban lesz társaival, majd augusztus 27-én érkeznek plébániájukba, a San Juan Bautistába, hogy másnap, vasárnap már együtt lehessenek az asuncióni magyarokkal: mise, közös ebéd és baráti együttlét. Így majd közösen énekelhetik a nagy TEDEUMOT hálából az Isten-től kapott kegyelmekért és áldásért. Együtt ülve valamely fa gyönyörű árnyékában nosztalgizhatnak közösen és élvezhetik a barátságos együttlétnek felejthetetlen perceit. Másnap temetőbe és utána a magyar iskolába látogatás. A Caacupé-i Szüzanyához is elzarándokolnak. Tízen utaznak, 5 pap, 3 orvos és két vállalkozó, mind jó és hívő ember, akik szeretnék megismerni Paraguayt és népének sorsát, jelenlegi helyzetét.

(BGT és HKZS)

JÓ HÍR JÓ HÍR JÓ HÍR
AZ idén is lesz Cserkészbál!

Visszatérünk „kibővített otthonunkba”,
a szeretett Hungária Egyesületünkbe!
Szombat, november 12

ÚJSÁGÍRÓK NAPJA

A Buenos Aires-i polgármesteri hivatal Fehér termében Mauricio Macri városi kormányfő a kolóniai újságírókat fogadta. A képen M. Macritól jobbra tudósítónk látható

A Buenos Aires-i Polgármesteri Hivatal, **Mauricio Macri** városi kormányfővel az élén június 7-én - az újságírók napján - koradélelőtt kedves fogadást rendezett az Argentínában jelenlévő közösségeket szolgáló médiáknak. Erre az alkalomra az AMH is kapott meghívót, és képviseltette magát alulírott megjelenésével.

Több mint ötven újságíró vagy rádióműsor-rendező volt jelen az ünnepélyen a közösségeik nevében. A hivatal Fehér teremben képernyőn vetítették azokat a rendezvényeket, amelyekben a kolóniak a polgármesteri hivatal égisze alatt az elmúlt évben részt vettek, majd maga a városi kormányfő köszöntötte a jelenlevőket. Kihangsúlyozta az újságírók munkájának elismerését és fontos szerepét, úgy is mint társadalmi tudósítók a mindennapi élet eseményei forgásáról, különlegesen a jelenlegi választások előtti időkben.

Az alkalom megfelelő volt arra is, hogy az újságírók egymás között is ismerkedjenek, és a jövőre tekintve javítsanak a kapcsolatok megerősítésén.

Balthazar Mártha

HUNGÁRIA HÍREK

A Hungária Egyesület frissen megválasztott, „megfitalított” Vezetősége májusban megtartotta 1. gyűlését, és ekkor kinevezték a működést elősegítő új szakosztályokat.

Zombory István elnök esztelente mandátumának két évére szóló tervét: Növelni a Hungária tagsága és látogatottsága létszámát legalább 25%-kal, főleg magyarokkal. A szakosztályok felélesztése, ill. működésétől függ, hogy a terv megvalósuljon. Nagy hangsúlyt kell fektetni a hatékony kommunikációra (honlap!), az épület szétépítésére (lenti WC, lift, parkoló). A klub vonzó kell legyen minden korosztály számára: nívós műsorok, jó ételek, szép, tiszta és kényelmes helyiségek.

Szakosztályok megalakulása (felelősei kiemelten):

- 1./ **Kommunikáció: Szentiványi Miklós**, Gorondiné Edith, Kerekes Miki, Zombory Andi, Zaháné Alexandra
- 2./ **Sport: Zombory Andi**, Demes Sanyi, Alitisz Szilárd
- 3./ **Vívás: Grabner Bandi**, Pappné Zizi
- 4./ **Külföld: Egey Gyula**, Haynalné Zsuzsó, Benedekné Jani, Zöldi Marci, Papp Jenő
- 5./ **Kültúra: Lajtaváry Zsuzsi**, Zólyomi Kati, Lomniczy Józsi, Zaháné Alexandra
- 6./ **Vigadó: Papp Pindur**, Pappné Bella, Lajtaváry Zsuzsi, Kerekes Miki, Demes Sanyi, Szentiványi Miklós
- 7./ **Ifjúsági: Lomniczy Mátyás**, Demes Sanyi, Zombory Andi
- 8./ **Vegyes Házaspároknak: Szentiványi Miklós**, Paál Laci
- 9./ **Terembér: Demes Feri**, Zombory Dudi, Zöldi Marci

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ TISZTÚJÍTÓ KÖZGYŰLÉSE

Az Argentínai Magyar Református Egyház május 29-én tartotta idei, 54. közgyűlését. Ez volt az utolsó a Ramón Freire-i méltóságteljes, szép székházban, amelyhez annyi kedves szál fűzi a híveket.

A közgyűlést **Schirl Pál** gondnok nyitotta meg, majd **Puricelliné Szabó Éva** főtitkár felolvasta az évi beszámolót és **Benedek Lászlóné Micsinay Mária** főpénztáros ismertette a mérleget, amelyek egyöntetű elfogadása után következett a tisztújítás.

Az új presbitérium - 2013. májusig tartó mandátummal - a következő személyekből áll:

Főgondnok: Benedek Lászlóné Micsinay Mária; **Gondnok:** Szeley László; **Főpénztáros:** Képiró Magdolna; **Pénztáros:** Káli Sándor Norbert; **Főtitkár:** Puricelliné Szabó Éva; **Titkár:** Bischofné Varga Júlia; **Tagok:** Lajtaváryné Benedek Zsuzsanna, Vargáné Tordai Nagy Anna, Sebessné Bonczos Zsuzsanna, Kohánszky Jenőné Micsinay Julianna, Lajtaváry Zsuzsanna, Szeley Cynthia, Patakó László, Patakó Éva, Mahlmann Imréné Richter Irén, Ladányi Domonkos; **Számvizsgáló bizottság:** Schirl Pál, Papp Istvánné Bernáth Bella, Keve Miklós.

Bár szerényebb körülmények között, Istenhez fordulva segítségért, az Argentínai Magyar Református Egyház igyekszik továbbra is követni eredeti célkitűzéseit: Isten igéjének hirdetését Jézus Krisztus rendelése szerint /Márk 16:15/ és az Evangélium szerinti szociális szolgálatot.

Soli Deo Gloria!

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Most, amikor a júniusi naptárt lapozgatom, a déli tartományokban még nem esett le a hó, de a fővárosba már megérkezett a hideg. Reggeli 4°C hidegben vacogva állnak sorba a buszmegállóknál a munkába indulók. Az autósok nem fáznak ugyan, legfeljebb bosszankodnak a reggeli torlódás miatt, amíg egyszerre csak a rádióból arról értesülnek, hogy leállították a repülőforgalmat az egész országban (június 7)! A hír hátterén valóban el lehet szörnyülködni: Chilében, az argentin határnál, Barilochetól 100 km-re egy régen szunynyadó vulkán, a Puyehue felébredt és kitört! A károk felmérhetetlenek. Bariloche környékét ismeretlen sűrűségű hamueső lepte el, annyira, hogy az iskolákat, hivatalokat, a villanyerőműveket lezárták. Az utak egyelőre használhatatlanok. A hamufelhők pedig tovább szállnak. A természeti csapás kihatásai még nem felmérhetők. Ezentúl nemcsak a földi, hanem a légitforgalom is kiszámíthatatlan.

A közlekedésen háborgó utasunk megjegyzi: „Ez hiányzott a teljes felforduláshoz” - és tovább igyekszik munkahelye felé. A rádió pedig tovább ijesztget híradásaival, pontosan felsorolva, hogy hol, mettől-meddig hány főtca van lezárva a fővárosban. Az útzárásokat nem vulkánikus kitörés, hanem a szakszervezetek által fellázított tüntetők - nem csekély díjazás fejében - rendezik naponta. A politikai helyzet, élén a közbiztonság hiányával, lassanként tűrhetetlen. Befogadó hazánk hangulatát mindez nagyban befolyásolja. Az idegesség fő oka a közelgő képviseléválasztás és az azt követő elnökválasztás. Nincsenek elszánt, rátermett jelöltek. A 7 éve uralkodó párttal

senki sincs megelégedve, de jobbat eddig egységesen nem találtak. A dolgozó közeposztály, félelmét leplezve „mulassunk, amíg lehet”-et dúdolva költekeznek; szórja az inflációs pénzt. A téli vakációról - noha szerényebb keretek között - nem szeretne senki sem lemondani...

Magyarországon az elmúlt hetek legfontosabb vitatott témája az új Alkotmány megszavazása, hivatalos kihirdetése volt. Minden jel arra mutat, hogy a Fidesz kormány célkitűzéseivel jó irányba halad. A mi kis Magyarországon aggodalmi nem egészen eredetiek. A mai nyugati, fejlett világban mindenütt ugyanarról panaszkodnak. Nincs nemzeti belföldi szaporodás. A dolgozó középkorú nemzedék nem tudja eltartani nyugdíjas öregeit. Megszűnt a családra alapított társadalom. A gyermekek nevelése kicsúszott a szülők kezéből, a tanárok elvesztették tekintélyüket, a társadalom emberi jogokra hivatkozva nem ismer határokat viselkedésében. Az irány, a cél mindenütt a megélhetés - és a pénz. Nincs olyan kormány, amely ezeket a panaszokat rövidtávon meg tudná oldani.

Amíg Magyarország nem tud gazdaságilag helyreállni, addig kormánya nem tud biztatóbb eredménnyel szolgálni, mint azazal, hogy a világban szétszórta magyarokat számba vegye, lelkiileg összekapcsolja, honosítsa. „Sokan vagyunk, élünk, nem olvadtunk be” - valljuk minden megkötés nélkül több ezren. Valljuk Dél-Amerikában, Észak-Amerikában, Ausztráliában, Európában, akkor is, ha nem Magyarországon születtünk, ha kétnyelvűek vagyunk, vagy ha gyermekeink nem beszélnek magyarul. Argentína ebből a szempontból egyedülálló. Itt nem jelentett hátrányt, ha nem beszélünk jól spanyolul.

Talán ez is egyik oka annak, hogy nálunk a harmadgeneráció is aktívan részt vesz a magyar koloniális, társadalmi életben. Nekünk idősebbeknek ez akkor tűnik fel, ha ilyen alkalmakkor előfordul, hogy a fiatalok is magyarul beszélnek egymás között. Ezzel szemben Európában vagy Észak-Amerikában magyarjaink közül igen sokan saját érdekből igyekeztek minél előbb „beilleszkedni”- asszimilálódtak. Egészen más a helyzete egy, a jelenlegi határokon túl élő Kárpát-medencei magyarnak. Ők nem szándékosan élnek „külföldön”, ők őseik földjén élnek, de az új országnak megtűrt, kicsit gyanús, nyugtalanító kisebbségi polgárai lettek. Őket hiába igyekeznek elnyomni: fennmaradtak. Egy 1945 után született erdélyi, felvidéki vagy délvidéki magyar a kommunizmus évtizedei alatt egyformán volt elnyomva, nemzeti önértéktől eltiltva, mint új hazájának legtöbb fiatalja. Egy diktatúrában mindenki el van nyomva. Magyar fennmaradásuk érdekében a magyar, holland, észak-amerikai Egyházaktól kaptak lelki és anyagi segítséget, de az anyaországtól keveset, vagy semmit. A rendszerváltás után, mióta Szlovákia és Románia is EU-tagállam lett, a politika egyre kevésbé érdekli a fiataliságot. A magyarság fennmaradásának lehetősége Erdélyben, főleg a Székelyföldön sokkal kedvezőbb, mint a Felvidéken vagy a Bácskában. Kapcsolatunk a románokkal barátságosabb. Hogy Böjte atya szavait idézzem: „Amilyen az adjon Isten, olyan a fogadj Isten!”

1920. június 4. - Tavaly óta június 4-e, a „Nemzeti Összetartozás napja”, Trianon gyásznapját juttatja eszünkbe. Trianon bennem, aki két világháború között (1925-1944) 19 éves koromig Magyarországon

éltem, az idén más érzéseket: háborgást váltott ki.

6 éves első elemista korunktól kezdve minden nap hazánk feltámadásáért imádkoztunk, irredenta verseket szavaltunk, sírtunk szüleinkkel és tanárainkkal együtt. Abban az időben, ha nem imádkoztál a trianoni békeszerződés felülvizsgálásáért, nem voltál hazafi. Nem volt olyan család, akinek ne maradt volna rokona egy elszakított országrészen. Apáink, tanáraink, példamutatóink a harctérről hazatérve egy tönkretett, szétdarabolt, nyomorék országot 20 év alatt lábraállítottak. A keserűség, a sértődöttség revizionizmushoz vezetett. A revizionizmus szülte a nacionalizmust, a nacionalizmus a nemzetiszocializmust, és tudjuk, hogy abból mi következett: kitört a II. Világháború, ami minket a németek oldalán talált. Szörnyű emberi és anyagi veszteség után úgy széttiportak bennünket, úgy szétlőtték Budapestet, az egész országot, mint a történelemben még soha. Sztálin, Roosevelt és Churchill békéje a szovjet segítségével úgy „felszabadította” Európát, hogy ennek fejében egész Közép- és Kelet-Európát Sztálinnak ajándékozták. Ezek utódai miért nem kárpótolják Magyarországot ma, 2011-ben, legalább megértő jóindulattal? Egy szegény rokon mindig nyugós. Ma a volt Szövetségesek múltbeli főellensége, Németország Európa vezető állama! A németek Marshall segélyt kaptak, szorgalmasak és összetartók. Ez igaz. Mi kevesebb segélyt kaptunk, nem vagyunk annyira szorgalmasak, mint a németek, az összetartást nem ismerjük, de büszkéek vagyunk. Ez is igaz. Ezek után már nem sírunk! Kérjük a jó Istent, hogy hozzon reánk vig esztendő. Szeresük egymást, és ne csak valljuk, hanem büszkén vállaljuk magyarságunkat.

Visszalapozok naplómban.

- Május 12-én **Tachelláné Trefán Erzsike** 60 éves születésnapját a Centro Naval vendéglőjében ünnepeltük meg. A régi aranyozott rácsos felvonón első között érkezünk fel az impozáns, fehér márvány, barokk stílusú étterembe. Megilletődve állapítottam meg, hogy az utóbbi 20-30 évben, mióta nem ebédelttem itt, semmi sem változott. Még a vendégek sem. Ugyanazok az elegáns, komoly urak töltötték meg hamarosan az egész termet, mint régen. A mi asztalunknál 10 vidám, csinos nő valóban egy színes foltot képezett a sok sötétszürke férfi között. Büszkéek voltunk boldogan ragyogó ünnepeztünk, és hálásan fogyasztottuk el a finom ebédet. (Mégis a ruha teszi az embert? Egy óriási, tele étteremben nem volt se sietség, se zaj...)

Már sürgölődik a pincér: jön a koccintás! balra az ünnepezt, mellette Baltházár Mártha

- Május 15-én tartotta meg a magyar Segélyegylet évi közgyűlését a Szent István Otthonban. A szép számban megjelent aktív és támogató tagok érdeklődéssel végighallgatták **Máthé Magdi** titkárnőnk évi jelentését és a közjegyző anyagi helyzetünk tömör ábrázolását. **Rugonyi Attila** elnök rövid beszédében minden munkatársának, az Otthon személyzetének és a megjelenteknek kedves, közvetlen szavakkal köszönte meg, hogy első munkavégésében mellette álltak. A közgyűlést egy kitűnő ebéd követte. Az ebédlőben és a kertben szépen terített

A parázson-sülteket Marcelo Morán (jobbra) és segítőtársa Edmundo (Matilde Storoni bennlakó néni fia) készítette

Némethné Lenke megint egyszer inycsiklandozt salátáasztalt varázsolt a vendégek elé!

Események

dégek (kb. 100 személy). A kerti asztalok, székek és 2 ügyes segítőszemélyzet a Hungaria Club vendéglőjének, **Omarnak** adománya volt. A parázson-sülteken kívül a két csábító, salátákkal megrakott asztal **Némethné Lenke** remek izléséről tanúskodott. A finom tortákat **Mausi Sebess** szakács-főiskola adományozta. A szép kor-

Béres György örökös igazgatósági tag és Odón, a kutya (a Református egyház adománya). A háttérben Máthéné Julika

- Május 21-én a Szent László iskolában a magyar Kultúr- és Irodalmi Kör meghívására **Fóthyné Balogh-Kovács Judith** a „Felnőttkor kríziseiről” tartott előadást. Az érdekesnek ígérkező előadás témája, egy valódi szakértő szemszögéből kifejtve, sokakat vonzott.

Sokan érdeklődtek a „krízisek” iránt! Fotó Jakob

Balogh-Kovács Judith 1961-ben, Buenos Airesben szerezte meg orvosi diplomáját, amit a következő évek folyamán kibővített „Gyermek és serdülőkor pszichiáter”, majd „Házastársak és családorvos” diplomával. Tudására és tapasztalatára alapozott előadása élmény volt hallgatóságára számára. Ropant türelemmel, előre elkészített tábláskákkal képletesen ábrázolta, magyarázta el nekünk az ember belső énjének fejlődését egész élete folyamán, vagyis születésétől kezdve egészen élete alkonyáig. Az ember sejtjeiben sok hajlamot hordoz, de azok kifejlődésében, formálódásában a környezetének,

nevelésének van a legfontosabb szerepe. Ezt a fejlődési folyamatot korok szerint csoportokra osztotta, és színesen, lépcsőzetesen mutatta be a csecsemőkortól a felnőtt korig. Lassan, évek alatt alakul ki egy ember egyénisége, karaktere, amin élete végéig tud csiszolni, építeni vagy

A táblán könnyen követhetők a fejtegetéseket Fotó Jakob

rontani. A „felnőtt korban” fontos szerepet játszanak az Ideálok, a Hősök, a Mintaképek. Lehetetlen lenne röviden összefoglalni Judith előadását. Ha dióhéjban mondanám el a lényegét, akkor Jézus a „magvetőről” mondott példázatát venném alapul. Az ember lelke olyan, mint a jó termőföld, amibe minden nap magot hintenek. Egy jó mag kikel és növekszik, de elfújhatja egy vihar, kiölheti egy szárazság.

Ahhoz, hogy mindennek ellenére felnőhessen és megmaradjon, napfényre és esőre van szüksége. Minden tudományos józan vizsgálat elismeri, hogy a fejlődésnek, megmaradásnak napfénye, éltetője, gyógyszere a szeretet. Az előadást annyi hozzászólás, kérdés és beszélgetés követte, hogy szigorral kellett leterelni a hallgatóságot a hagyományos teához és süteményekhez...

- Június 10-én este **Keglevich Miklós** barátunk 72 éves születésnapjára palermói 23. emeleti lakásukba voltunk meghíva. Ismerve magostilít, bőkezű rendezvényeit, boldogan készültem erre az estélyre, annál is inkább, mert reméltem, hogy találkozom Miklós gyermekeivel és unokáival. Nem csalódtam, örömmel öleltük meg egymást. **Makarena** (19), aki 3 évvel ezelőtt a magyar Cserkészbálon mutatkozott be a kolóniának, ma már fiatal barátját, **Lucas-t** mutatta be nekem. **Maxi**, a családi név örököse egyedül jött el, mert felesége július elejére várja 2. gyermeküket. Az ünnepelet háziúr boldogsága kisugárzott az egész társaságra. Felesége **María** saját énekszámával köszöntötte fel férjét. Páratlan vendéglátás, kiváló étel-ital, zene és a sok fiatal vendég mindenkit felüdített.

- Június 12, Pünkösdvasárnap imádkoztam: „Jövel Szentlélek Úristen, töltsd be szíveinket épen!”

- Június 14-én (már lapzártá után) felhívott **Lomnicsy József**, hogy háromszor járták meg hiába az utat a repülőterre, Ezeizára. Géptük nem indult még el Európába a hamueső miatt. Remélik, hogy 19-ig megérkezhetnek Budapestre unokájuk, **Zaha Eszti** esküvőjére!

• AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

• Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta** (†)

• Alapító Védnökök:

• Alitiz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Möricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi Sebess Jenőné

• Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

• 2005-től 2010-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

• (1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Dr. Andrés Faragó - Gosztanyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Magyar Református Egyház - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István

• (2x) Álvarezné Zöldi Viktória - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla

• (3x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith

• (4x) Dóry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias **Mausi Sebess**" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Pejacevich Alexis

• (5x) Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†) - Erdődy József - Möricz Istvánné

• (6x) Dr. Alitiz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsanna

• Hálásan köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!

2011:

- Dobosi Szabó Anikó
- Pejacevich Alexis
- Luraschiné Földényi Judith
- Dr. Némethy Kessler Judit
- "Instituto Internacional de Artes Culinarias **Mausi Sebess**"
- Magyar Református Egyház
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsanna
- Dr. Besenyi Károly
- Dr. Alitiz Constantino
- Dóry Ilcsi
- Möricz Istvánné
- Kalpakian Ervin
- Álvarezné Zöldi Viktória
- Grosschmid Mária
- Dr. Orbán László (x2)
- Meleg Piroksa

Hálásan köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!

Dupla találós kérdés:

Esztergomi vasútállomás: Mennyi idő kell 70 Suzuki kerekének ellopására? Vajon kik az ügyesek?...

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

• EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

• 39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

• 18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiecito87@yahoo.com.ar

• KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

• REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

• ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

• MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

• ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

• HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

• MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

• HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com

• VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

• ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

• SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

• SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

• HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - andresgrabner@yahoo.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

• "KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

• MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - Cptn. R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar

• "MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

• ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@arnet.com.ar

• ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar

• MAGYAR SEGÉLYGYULET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

• MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

• MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

• SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

• VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

• BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com

• CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEI. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

• VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

• CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsili@gmail.com

• SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

• Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El Instituto Latinoamericano de Artes Culinarias más premiado en el mundo

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Mariana Sebess

Nuestras tortas son una fiesta !!!

Gral. Alvear 451 | Martínez | Tel: (011) 52 18 40 72 | (011) 45 12 23 01
Web: www.mausiscakes.com

Dra. Danacs Zsuzsanna
ügyvéd

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4

Mar del Plata

Tel.: 0223-494-0339

susanadancs@sinectis.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743

p. 10. of. 45, Buenos Aires

Tel.: 4322-0902

Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada

Estudio 4372-6844

15-5026-4512

gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:

15-5325-2078 4823-9347

Kapható a Hungáriában a HKK könyvtárban. Ára 30 dollár

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: A hó 2. és 4. péntekén 19 - 21 óra.

Hungária Egyesület 1. em.

Pje. Juncal 4250, Olivos

Tel. 4799-8437

haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.

- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.

- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.

- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

ASZEPTEMBERI számra a lapzártá: augusztus 10

Anyag és hírek beküldésére

(54-11) 4711-1242

amh.argentina@gmail.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Judit

Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsanna

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi

L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com